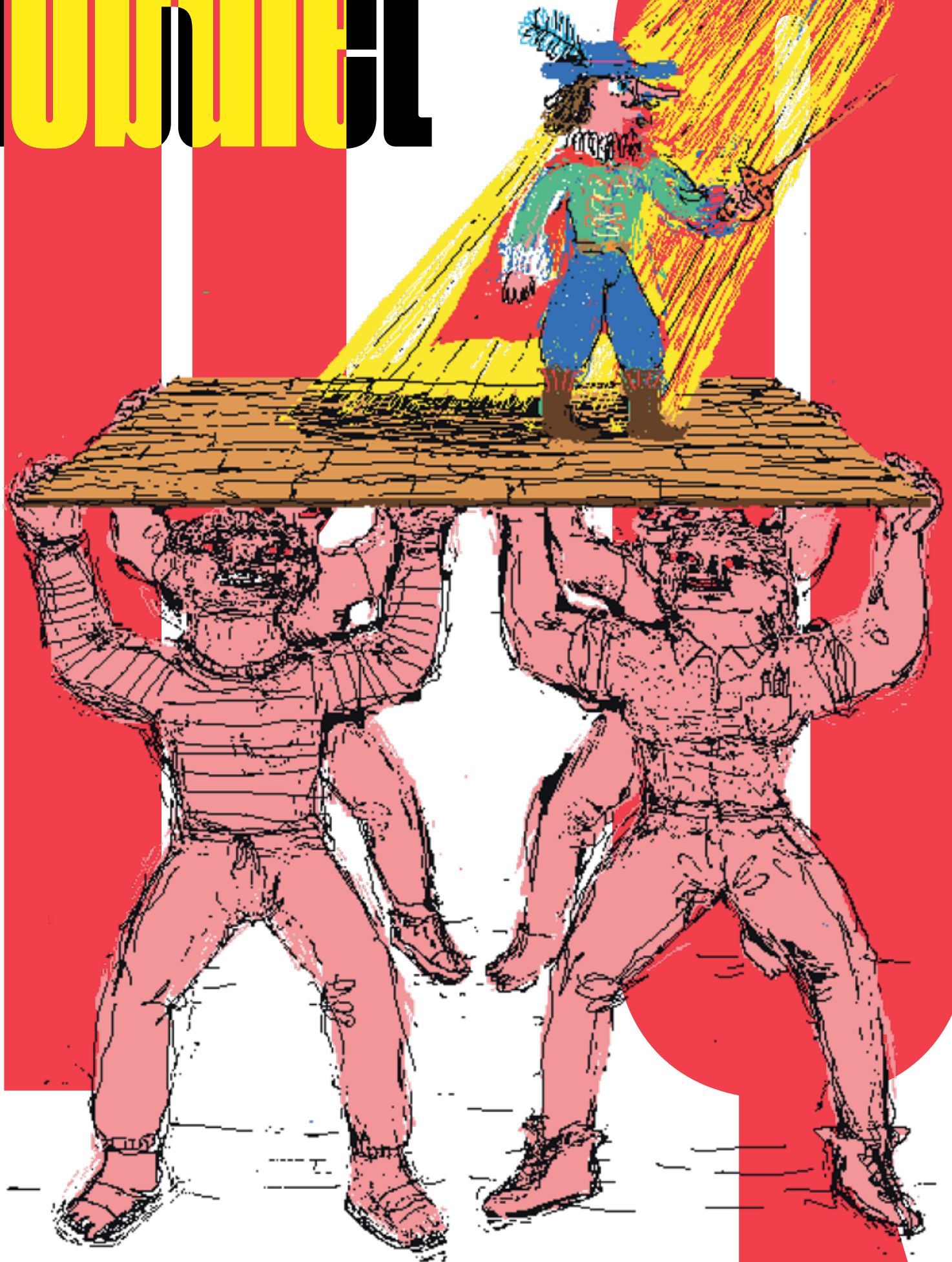

Hobuleť

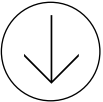
Hobulet 6/2019
Měsíčník MČ Praha 7

3	Potkáváme je	Vasylyna Kofránková z Ukrajiny
4	Aktivní 7	Vše, co byste měli vědět
9	What’s up	Výběr zpráv v angličtině a ukrajinštině
10	Téma	Co nabídne Pražské Quadriennale?
14	Rozhovor	S herpetologem Jiřím Halešem o lásce k hadům
18	Kulturní přehled	Přehled kulturního dění na Sedmičce
20	Kultura	Pozvánky na zajímavé kulturní akce
22	Zaostřeno	Co s domácím násilím?
24	Rozvoj	Jak dostat více stromů do ulic?
28	Hyde Park	Názory zastupitelů
30	Archiv	50 let klubu SaBaT Troja
32	Dětem	Venkovní radovánky
33	Stalo se	Co se stalo v květnu a nemělo by vám ujít
34	Info	Další praktické informace

Tak to vidí

Václav Jirásek (*1965) je zakládající člen umělecké skupiny Bratrstvo, jež svérázně zpracovává odkaz evropského romantismu, starého umění, československé propagandy 50. let a ikonografie britské populární hudby 80. let. Ve fotografii je autodidakt. Společným jmenovatelem jeho prací je zájem o mysterium, masku, ironii, dekadenci a recyklaci umění. Mezi jeho nejvýznamnější projekty patří dokumentace českého a moravského těžkého průmyslu Industria (2006), v němž navázal na svůj starší soubor Wannieck factory – rozloučení s průmyslovým věkem (1994–1996). Pro Hobulet nasnímal portréty Vasylyny Kofránkové a Jiřího Haleše.

Martin Lacko (*1987) je rodák z Banské Bystrice. Kdysi absolvoval bakalářské studium ilustrace na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze a myslel, že tím má uměleckého vzdělávání už dost, avšak po letech se přeci jen do školy vrátil, a to na Sedmičku. Na Akademii výtvarných umění se pod vedením Vladimíra Skrepla snaží stát malířem, jako svou diplomovou práci ale chystá programování videohry. Přes kreslení monster a bojovnic se záhadným způsobem dostal i k psaní komiksu o modelkách pro americký Vice nebo k ilustrování pro tuzemský Vogue. Pro Hobulet vytvořil obálku a ilustroval rubriku Téma.

Inspirujte Hobulet
Máte tip na článek nebo zajímavou osobnost? Napište nám na email: hobulet@praha7.cz. Za inspiraci předem děkujeme.

Praha 7 jako senzace

Sloupek Jindřicha Šidla
Autor je novinář redakce Seznam.cz.

Existuje jen málo věcí, na nichž se shodne konzervativní americký deník The Wall Street Journal a levicový britský The Independent. Vlastně se neshodnou téměř na ničem. Independent považuje své americké kolegy za asociální lokaje bezohledného globálního kapitálu a reakcionáře, Američané se na londýnskou redakci dívají nejspíš jako na pomačené salonní bolševiky a klimaalarmisty, kteří ohroží planetu svou neúctou k jakýmkoliv tradicím.

Takže ještě jednou, mohou se snad oba póly novinářského světa na něčem shodnout? Ano. Jejich autoři se nechali okouzlit Holešoviciemi. Independent už před dvěma lety, Wall Street Journal letos v květnu.

Tyhle články o místě, kde žiju, čtu s velkou láskou. Už jen to, když WSJ radí svým čtenářům z vyšší střední třídy, jak vlastně název téhle čtvrti, místa, kde to v Praze nejvíc žije, vyslovit: „Hooh-lesh-oh-vit-seh“. Independent nás pak označuje přímo za „ráj hipsterů“.

Oba deníky samozřejmě neopomenou zdůraznit, že se kdysi jednalo o poněkud ošuntělou, relativně chudou čtvrt. Ano, drazí kolegové, taková byla před třiceti lety ještě celá země. Viděli byste, co by dokázal obvodní národní výbor spolu s OPBH provést i s Greenwich Village nebo Kensingtonem.

Tohle máme naštestí za sebou, takže se můžeme potěšit třeba popisem DOXu coby „pražské odpovědi na Tate Modern“ nebo se pobavit okouzlením z junk foodu podávaného v některých místních lokálech: „Try klobása (a chunky red sausage) with a dash of horse-radish sauce or naložený hermelín, a Camembert-style cheese pickled with spicy peppers.“

Takhle to zní, že se to dá vlastně docela i jíst. Vůbec to tady celé vypadá velkolepě: ve čtvrti, kterou před 17 lety málem definitivně spláchla povodeň, se dnes avantgardní divadlo mísí s moderním designem, výtvarným uměním a prostorem pro mladé umělce, což je vlastně všechno i pravda, ale vzhledem k zálibě Čechů číst si o sobě skoro cokoliv, co si o nich „myslí svět“, to má ještě hned o něco vyšší kvalitu. Zvlášť když k nám reportéři nezavítali třeba v dny, kdy tu přes noc zavřeli Libeňský most nebo když loni na podzim vyrostly na Vltavské barikády.

Muselo se to stát. Praha žije skoro třicet let ze své historie, aby turisté začali postupně objevovat i další její části. A bude hůř. Přesně před rokem provedl Letnou diváky své úspěšné show Honest Guide i Janek Rubeš. Jinými slovy: brzo tady už vůbec nebude k hnutí.

Praha 7 dosáhla globálního věhlasu. Radši se na to připravte, brzy bude ještě hůř. ●

Dvojí domov

Do Česka přijela za prací, ale záhy se zamilovala. „Svého manžela jsem potkala na autobusové zastávce, když jsem se ho ptala na spoj. To bylo v roce 2007, pak jsem byla přes rok doma na Ukrajině a on mi telefonoval, posílal mi věci a podporoval mě,“ vzpomíná na začátek svého vztahu Vasylyna Kofránková. S Jaromírem Kofránkem se nakonec vzali. Ministerstvu vnitra pak trvalo přes rok, než posoudilo její žádost a udělilo jí přechodný pobyt. Po svatbě bydleli manželé na Letné. Pan Kofránek ale koncem roku 2016 zemřel a pronajimatelka nemovitosti se navíc rozhodla byt rekonstruovat pro vlastní potřeby. Najednou toho bylo všeho moc – smrt manžela, akutní nutnost hledání nového bydlení, vyřizování nejrůznějších formalit a péče o šestnáctiletého syna Romana.

Přestože Vasylyna vládne češtinou poměrně dobře, její specifický přízvuk se při hledání nového podnájmu stal neprekonatelnou překážkou. Nakonec se synem zakotvila v obecním sociálním bytě azylového domu. Pěna dní zdaleka nevoněla po šampaňském, běh času se ale přeci jen ustálil a Vasylyna, původně vyučená vlaková průvodčí, našla místo v kuchyni v bistro na Letné a zhruba po roce jí a synovi přidělila bytová komise radnice městský byt.

Od smrti manžela pracuje paní Kofránková již ve třetím občerstvení na Sedmičce. Minimální mzda, dlouhé směny ani nedávná hádka s kolegyní kvůli Vasylynině původu ji přesto nepřipravily o potěšení z drobných radostí: „Se sousedkou si dáme káféčko a popovídáme si, zajdu se podívat za manželem na hřbitov, s kamarádem na procházku po okolí, přes internet sleduji ukrajinskou televizi,“ vypočítává Vasylyna.

Válka sužující Ukrajinu ji trápí, záměrně ale konflikt nesleduje. Je navíc daleko od jejího rodiště, kam jezdí tak dvakrát do roka – když jí to finance a časově náročná práce dovolí. S domovinou je nadále ve spojení ale i jinak. Kdykoliv může, posílá do rodného Kosivu v Ivano-frankivské oblasti něco na přilepšenou. „Je pro mě až nepochopitelné, co vše se v Česku již má za nepotřebné a k vyhození. Autobusem přitom můžete na Ukrajinu poslat i pračku.“ Svou pomoc ale nezaměřuje jen na východ, z bistra nosila zbylé potraviny a vyřazené porce jídla bezdomovcům. „Můžete být pyšní na to, jak u vás mají muži v úctě ženy. To my na Ukrajině neznáme. Ale ta spousta lidí žijících na ulici, tomu nerozumím.“

Nejvíce jí v Praze chybí čas. „Pracuji i šest dní v týdnu, takže nechodím do kostela tak často, jak bych chtěla. Také mi samozřejmě chybějí některá naše jídla, ale pirožky nebo rybu po našem si uvařím sama a třeba vezmu svým přátelům na zahrádku. Jsou to vlastně samí Češi,“ uzavírá Vasylyna. A možná přibudou i další přátelé – letos totiž Vasylyna plánuje kypřit záhonky také na nedaleké Praželenině. ●

Text – Tomáš Taich pracuje na Oddělení integrace cizinců a národnostních menšin radnice Prahy 7.
Foto – Václav Jirásek

- Zprávy z radnice
- Pro seniory
- Akce a festivaly
- Komunita a neziskovky

Životní prostředí máme jedno

Sloupek Jana Čížinského
Autor je starosta Prahy 7

Milí sousedé, naše městská část vyšla vstříc volání vědců a občanů po tom, aby se připojila k desítkám municipalit z různých částí světa i ke dvěma státům, Velké Británii a Irsku, a vyhlásila stav klimatické nouze. Zapojila se tím do úsilí o ochranu životního prostředí a zmírnění dopadů klimatických změn. Zavázali jsme se naplňovat opatření, která pomohou zlepšit situaci nejen na území Prahy 7, ale mohou inspirovat i další městské části, města a obce ke společné změně chování a jednání ve vztahu k životnímu prostředí. Praha 7 společně s Prahou 1 vykazuje znaky tepelného ostrova. V našich ulicích je tepleji a vedra jsou zde úmornější než jinde. Jsme tedy jednou z městských částí, na které má sucho a oteplování největší dopad. Apelujeme tedy i na vás, na naše sousedy a obyvatele. Bez vás se nepodaří zlepšení dosáhnout. Mnozí z nás mohou používat úsporné spotřebiče a žárovky, zateplit dům, nepřetápět, přehnaně neklimatizovat, využívat solární energii, zadržovat a používat dešťovou vodu, poskytnout ve vnitrobloku prostor i divoké přírodě a užitečnému hmyzu, nekupovat zbytečné obaly měnící se v odpady, třídit odpad, kompostovat, důsledně preferovat veřejnou dopravu, zejména vlaky a tramvaje, a pokud to jde, tak i kolo nebo pěší chůzi, kupovat potraviny, které pocházejí ze šetrného zemědělství, sdílet a půjčovat si to, co není nutné koupit. Nikdo z nás nemůžeme udělat chybu, když se budeme k životnímu prostředí chovat ohleduplněji, než to třeba děláme nyní. ●

Jan Čížinský

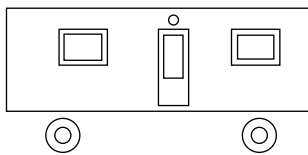
Zasedání zastupitelstva

Zasedání zastupitelstva MČ Praha 7 je naplánováno na pondělí 17. června od 17 hodin v místnosti č. 227 radnice. V 18 hodin jsou na programu dotazy a připomínky občanů. Jste srdečně zváni.

Co schválili zastupitelé v květnu?

Ústředním tématem květnového zasedání Zastupitelstva MČ Praha 7 bylo ohlednutí za minulým rokem. Zastupitelé schvalovali vyhodnocení akčního plánu za rok 2018. Akční plány vycházejí ze Strategického plánu rozvoje městské části pro období 2016-2022, jsou schvalovány na každý rok a obsahují přehled plánovaných projektů. S kompletními informacemi o tom, jak se jednotlivé naplánované projekty podařilo naplnit a v jakém jsou momentálně stavu, se můžete seznámit na webu Prahy 7. Jedním z plánovaných projektů je také zřízení lesní školky nedaleko MŠ U Studánky. Aby mohla být školka otevřená již pro příští školní rok, je třeba zajistit dětem zázemí. To bude řešeno prostřednictvím dvou maringotek. Zastupitelé schválili rozpočtové opatření, které vyčleňuje 300 tisíc korun na jejich pořízení a úpravu. Dále zastupitelé schválili návrh předběžného souhlasu s realizací chodníkového programu v ulici Sochařská. Praha 7 dlouhodobě financuje obnovu a rekonstrukci chodníkových ploch na svém území. Aktuálně se připravuje otevření chodníků v ulici Sochařská na východní straně v úseku od ulice Veletržní po ulici U Akademie z důvodu opravy podulicních sítí. V souvislosti s plánovaným zásahem městská část požaduje výměnu starého asfaltového povrchu chodníků v dotčených úsecích za pražskou mozaiku. ●
→ www.praha7.cz

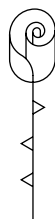

Se starostou u stolu

Srdečně vás zveme na další neformální setkání se starostou Janem Čížinským. Tentokrát se s vámi potkáme 13. června od 18 hodin v podniku Hells Bells v ulici Letohradská 50. Spolu s Janem Čížinským bude na vaše dotazy odpovídat také radní pro vzdělávání, školství a MA 21 v oblasti rozvoje Hana Šišková. ●

Pietní akt na Miladě

Přijďte uctít památku obětí komunistického režimu na pietní akt, který se uskuteční 27. června od 11 hodin u pamětní desky JUDr. Milady Horákové v ulici Milady Horákové 2. ●

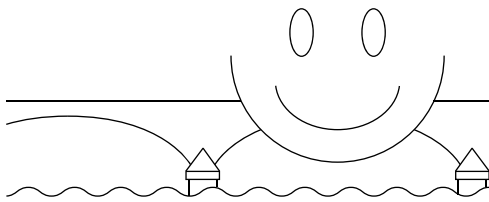

Workshop tíšňové péče

Žijete sami a máte někdy obavu, že se nedovoláte pomoci? Pečujete o rodiče, ale uvítali byste ještě nějakou spolehlivou pomůcku? Pak právě vám je určena přednáška o tíšňové péči, která zařídí pomoc v krizových situacích - jediné, co musíte udělat, je zmáčknout SOS tlačítko. Služba je dostupná skrze několik druhů zařízení: náramek, tlačítko, náramkové hodinky nebo mobil. SOS tlačítko přináší okamžitou pomoc, kterou zajišťují školení asistenti. Služba je k dispozici 7 dní v týdnu, 24 hodin denně. Přednáška a workshop pro veřejnost a potenciální zájemce o službu se uskuteční v úterý 4. června od 16 hodin ve vodárenské věži a je zdarma. Na místě bude k dispozici ukázka zařízení, simulace krizové situace a její řešení a jako bonus je pro zájemce připravena i komentovaná prohlídka vodárenské věže. ●

Oprava Libeňského mostu má zelenou

Pražští radní rozhodli o variantě rekonstrukce Libeňského mostu a zároveň zrušili dvoumiliardovou zakázku na demolici mostu a stavbu nového rozšířeného, kterou plánovala předchozí koalice. Na doporučení Kloknerova ústavu ČVUT dojde během rekonstrukce k výměně konstrukce rámových předpolí a k zesílení obloukové části mostu vysokohodnotným betonem. Během celkové rekonstrukce klenbové části, která se odhaduje na konec roku 2021, se bude muset most uzavřít pro dopravu. ●

Výstaviště čekají změny

Areál Výstaviště čekají rozsáhlé úpravy. Kromě rekonstrukce Průmyslového paláce včetně dostavby levého křídla do jeho původní podoby také třeba úpravy divadla Spirála na multifunkční sál nebo rekonstrukce restaurace Bohemia. Oprav se dočkají také jednotlivé budovy Křížíkových pavilonů, včetně amfiteátru Křížíkovy fontány, který nabízí největší zakrytou tribunu pro kulturní akce v Praze. V přípravě je také vestavba minipivovaru ve sklepě rekonstruovaného objektu restaurace Pražan. Výrazných změn se dočká rovněž spodní část areálu, kde dojde k revitalizaci travnatých ploch, parkovým úpravám, zřízení nových sportovně-relaxačních zón a mnohemu dalšímu. ●

Festival o vodě

V posledních deseti červnových dnech bude v předprostoru Výstaviště probíhat ekologický festival zaměřený na vodu. Samotný název Akvapark má evokovat špatné zacházení s vodou v naší společnosti a dávat prostor k zamyšlení. Cílem akce je zábavnou formou oslovit co nejširší veřejnost a nabídnout pestrý program, který bude upozorňovat na problémy s vodou a jejím stále větším nedostatkem a znečištěním a vysvětlovat je. Fontánka před Výstavištěm bude po dobu festivalu proměněna ve funkční bazén a bude obestavěna dočasnou architekturou. Můžete u ní jen tak posedět nebo se zúčastnit programu, který bude probíhat několikrát denně a navíc zdarma. Hlavní kostrou programu budou večerní přednášky a besedy s českými odborníky. Těšit se můžete například na Bedřicha Moldana, Václava Cílka, Jana Pokorného, Jiřího Malíka, Pavla Šremera, Daniela Pitka a mnoho dalších. V dopoledních a odpoledních hodinách budou probíhat programy pro děti, které povedou organizace dlouhodobě se zabývající ekologickou výchovou mládeže. Festival doplní projekce uměleckých dokumentárních filmů a site-specific intervence českých umělců, kteří se zabývají environmentální tematikou. K festivalu vzniká i publikace, která bude pokrývat celou škálu témat - od plnění plastových láhví vodou až po globální otázky zahrnující klimatické změny, hospodaření v krajině a podobně. Na festival Akvapark můžete na Výstaviště zajít ve dnech 21.-30. června. ●
→ www.akvapark.eu

Pojďte cvičit do Stromovky

Proč se trápit v uzavřených prostorách tělocvičen, když už je venku tak krásně? Přijďte si zacvičit na svěží vzduch do Stromovky a navíc zdarma. Od 10. června až do 30. září je pro vás každé pondělí a středu mezi 10. a 11. hodinou připravena rehabilitačně-posilovací cvičební lekce. Cvičení je určeno široké veřejnosti z Prahy 7 včetně seniorů a rodičů s dětmi. Akci pořádá radnice ve spolupráci se spolkem Sedmička v pohybu. Sraz je před hlavním vchodem do planetária. Při nepřízní počasí se program přesouvá do klubu Sedmička v pohybu, Bubenská 19, ve stejném čase. V případě nejasností, kde se cvičí, zda venku, či v klubu, volejte 608 040 505. Rezervace není nutná. ●

Zastavte se na Štrosu

Na Strossmayerově náměstí budou mít v pondělí 10. června sraz mistři humoru, kteří se pokusí rozehnat popracovní apatii. Speciální stand-up show startuje před kostelem sv. Antonína už v 16.30 hodin. Stand-up komiky vystřídají o dva týdny později vycházející hvězdy slamu i na české scéně již etablovaní slameři. Živá poezie slam poetry zpestří odpoledne před kostelem na Strossmayerově náměstí 24. června rovněž od 16.30 hodin. Obě akce pořádá Art District 7 ve spolupráci s Cross Clubem. ●
→ www.facebook.com/artdistrictpraha7

Orchestr na Stalinu

I letos bude možné poslechnout si Symfonický orchestr Českého rozhlasu v Letenských sadech. Šéfdirigent Marek Šedivý si připravil program s názvem Ekosystém, ve kterém zazní díla skladatelů Bedřicha Smetany, Arama Chačaturjana, Petra Iljiče Čajkovského, Ralpa Vaughana Williamse, Nikolaje Rimského-Korsakova a Antonína Dvořáka. Vstup je zdarma. Hudba rozezná Stalina ve středu 12. června od 19 hodin. ●
→ www.containall.cz/stalin

Pražská štafeta

Od 25. do 27. června se ve Stromovce uskuteční další víkend plný sportu. O2 Pražská štafeta je běh čtyřlenných týmů na trati dlouhé 5 km. Připraven je i hudební program. Organizátoři myslí také na děti, které mohou vyběhnout v Bambini run závodu na trase 100, 200 a 300 metrů. Registrace pro děti je zdarma. A pokud se na pětikilometrový závod ještě necítíte, připomínáme, že pro obyvatele Prahy 7 jsou každou středu od 18.30 hodin v Running Mallu v ulici Františka Křížka 11 pořádány běžecké tréninky zdarma. Občanky s sebou. ●
→ www.runczech.cz

Mystic Sk8 Cup slaví 25 let

Jeden z nejstarších závodů v Evropě a zásadní milník domácího a světového skateboardingu oslaví 25 let. Mystic Sk8 Cup proběhne tradičně na ostrově Štvanice, kde se představí ti nejlepší světoví skateboardisté a skateboardistky. Po všechny tři dny bude pro návštěvníky připraven doprovodný program, který zahrnuje umělecké workshopy, aktivní zónu pro nejmenší, sportovní soutěže nebo prezentace novinek ze světa skateboardingu. Večery budou patřit zahraničním kapelám a džezům. Oslava dřevěných prken proběhne 28.-30. června. ●
→ www.mysticsk8cup.cz

Koncert barokní hudby

V kostele sv. Antonína z Padovy na Strossmayerově náměstí se v pátek 7. června od 19.30 hodin uskuteční koncert z díla českého skladatele Františka Ignáce Tůmy (1704-1774) v podání sboru A. V. Chorus a orchestru A. V. Consort pod vedením dirigenta Marka Štrýncla. Na koncertě zazní Tůmovy duchovní skladby z doby vrcholného baroka, z nichž Lectiones ad officium defunctorum z roku 1746 budou uvedeny v obnovené světové premiéře. Jako čestný host vystoupí uznávaný interpret staré hudby, zpěvák Mitchell Sandler. Vstup je zdarma. ●
→ www.svatyantonin.cz

Léto u Vltavy

Kde jsme se kdysi koupali? Kde jinde než ve Vltavě. Na konci třicátých a na začátku čtyřicátých let nebyla voda ještě moc studená, protože z přehrad dnešní vltavské kaskády se ta štěchovická teprve dostavovala. Pro nás, kteří jsme bydleli v dolních Holešovicích pod tratí, a zvlášť nás děti, které jsme neuměly plavat, byla ideální Štvanice a její břeh směrem k jatkám, nyní Pražské tržnici. Tam byla oblast, kde nebyla hloubka, vytyčená kládami. Byl to takový had z kmenů asi 20 cm v průměru a 4-5 m dlouhých, jejichž konce byly vzájemně spojeny řetězy, tvořily oblouk a na břehu byla zakotveny. U klád bylo nám dětem tak po ramena, po krk, dospělým tak po pás. Samozřejmě dno nebylo pravidelné. Podél nábreží u jatek jsme někdy viděli vory, které proploulyvaly šlajsnou (vorová propust) u jezu při vodní elektrárně na špičce Štvanice. Když jsme se nabažili vody, běželi jsme na druhý břeh ostrova k plavebnímu rameni Vltavy a dívali se na parníky vyplouvající z plavební komory nebo vplouvající do ní. A také na karlínský břeh, kde jezdily vlaky, osobní i nákladní. Tehdy jezdily až někam k dnešnímu sjezdu z magistraly za Hlávkovým mostem.

Pro plavce pak byla oblast mezi Libeňským mostem a zhruba továrnou na žárovky Osram, předchůdkyní pozdější Tesly. Tam byl zatravněný prostor mezi řekou a kolejemi, železniční vlečkou. Jedno místo bylo vybetonované či spíš vyložené takovými velikými betonovými deskami, dnes by se řeklo panely, kde byla v zimě skládka uhlí, které se vykládalo přímo z vagonů. V létě tam bylo prázdnó a my jsme říkali, že jdeme buď na beton, nebo na trávu. Odtud jsme mohli pozorovat holešovické frajery, kteří skákali z mostu do plavební dráhy, a když připlavali ke břehu, byli středem obdivu hlavně dívek. ●

Luděk Steffl
Foto – archiv Stanislava J. Václavovice

Věděli jste, že...

... na radnici se můžete objednat online a vyhnout se tak čekání ve frontě? Online objednání slouží pro návštěvy oddělení dokladů a evidence obyvatel, odboru dopravy, živnostenského odboru a na službu Egovernment, kde vám ověří listiny či podpis. Formulář pro objednání naleznete na hlavní stránce webu radnice, kde si zvolíte datum a čas své návštěvy. ●
→ www.praha7.cz

Advokát radí
Darování bytu a zřízení
služebnosti dožití dárce

Chtěla bych převést byt na svoji dceru, ale kamarádka před pár lety dceři byt darovala a domluvily se, že ji nechá v bytě bydlet. Jenže její dcera si nadělala dluhy při neúspěšném podnikání a musela byt prodat. Nový majitel pak kamarádku vystěhoval. Můžu se nějak pojistit proti něčemu podobnému? Své dceři věřím, ta by mě v bytě bydlet nechala, ale může se stát něco podobného.

Při podobných převodech bytu je vždy dobré být opatrný. V praxi se s případy, kdy obdarovaní potomci nedodrží původní dohody anebo se dostanou do problémů, které vedou k tomu, že dárce musí nemovitost opustit, setkáváme poměrně často. Pokud jde o byt v osobním vlastnictví, pak by se s darovací smlouvou mělo spojit zřízení tzv. věcného břemene, respektive dle terminologie nového občanského zákoníku služebnosti bytu.

Služebnost se zřizuje smlouvou mezi vlastníkem a oprávněným ze služebnosti. Dobrým řešením je tuto smlouvu začlenit přímo do smlouvy darovací, na základě níž byt na dceru převádíte. Podstatou služebnosti je oprávnění konkrétní osoby, tedy vás, byt doživotně užívat. Ve smlouvě je třeba přesně vymezit byt, kterého se služebnost týká, i dobu, po kterou bude trvat (třeba do konce života). Dále by mělo být přesně specifikováno, kdo co v souvislosti s bytem platí. V dohodě zde nejste omezováni zákonem. Obvykle oprávněný ze služebnosti platí běžné drobné opravy, lze třeba odkázat na nařízení vlády č. 308/2015 Sb., které vymezuje pojem běžná údržba či drobné opravy zejména pro účely nájmu bytu. Oprávněný rovněž platí služby spojené s užíváním bytu. Naopak vlastník obvykle platí větší opravy i odvody do fondu oprav v domě. Podobně jako převod darováním i služebnost se následně zapisí do katastru nemovitostí.

Dcera pak nebude omezována v nakládání s nemovitostí, může například byt prodat, vždy ho ale bude prodávat i se služebností. To samozřejmě znamená, že prodejní cena bytu bude podstatně nižší. Nový vlastník by totiž musel stanovená pravidla respektovat. Teoreticky existuje možnost, kdy by vlastník mohl požádat soud, aby služebnost zrušil. Bylo by to dle zákona v případě, kdy by došlo k nějaké trvalé změně, která by měla za důsledek vznik hrubého nepoměru mezi zatížením vlastníka bytu a výhodou pro vás. Nicméně vzhledem k tomu, že je služebnost zřizována v souvislosti s darováním bytu a že by nový vlastník při koupi musel vědět, že je byt zatížen služebností, je velmi málo pravděpodobné, že by soud takovému návrhu vlastníka vyhověl, pokud byt budete užívat řádně a plnit uzavřenou dohodu, zejména pokud jde o péči o byt či úhradu plateb s bytem spojených.

Na závěr je možno zmínit, že služebnost bytu lze využít i jinak. Pokud si například senior chce na důchod přilepšit, ale zároveň nechce měnit bydlení, může byt prodat s tím, že si zde při prodeji zřídí služebnost doživotního užívání bytu. Získá tak peníze z prodeje, které může využít, jak bude potřebovat, ale zároveň bude moci svůj byt nadále užívat.

V každém případě ať už je služebnost zřizována z jakéhokoli důvodu, není namístě přílišná šetrnost a při sepisování smlouvy je vhodné využít služeb advokáta. ●

Rubriku připravuje Mgr. Jan Vobořil, Ph.D.,
spolupracující advokát Iuridicum Remedium, z. s. (luRe).

Trápí vás dluhy nebo exekuce? Máte potíže s bydlením? luRe nabízí zdarma právní poradnu pro seniory. Poradnu naleznete na adrese U Výstaviště 3. Objednávejte se na tel.: 776 703 170. www.iure.org

Právní rady
Nevíte si rady s nějakou právní otázkou? Přijďte ji bezplatně prokonzultovat do právní poradny, a to ve dnech 12. a 26. června od 15 do 18 hodin v místnosti č. 227. Poradna je určena výhradně pro seniory z Prahy 7 a další potřebné na základě doporučení sociálního odboru.

Šmeralova

Jedna z nejvýstavnějších ulic Prahy 7 nese jméno po kontroverzním levicovém politikovi, představiteli sociálně demokratické strany a zakládajícím členovi KSČ Bohumíru Šmeralovi (1880-1941), který zde v domě čp. 376 žil v letech 1936-1938. Od vzniku ulice v roce 1901 do roku 1940 byla pojmenována po pražském policejním komisaři Bedřichu Schnellovi (1806-1897), jenž ač rodem Němec, proslul jako podporovatel českého živilu a Ústřední matice školské. Dekádu před válkou se dnešní ulice Keramická propojující Schnellovu s Čechovou nazývala Malá Schnellova. Po protektorátním intermezzu (1940-1945), kdy se jmenovala Jana ze Žatce po renesančním básníkovi, se jí opět vrátil název Schnellova, aby v roce 1947 dostala svůj nynější název.

Zástavbu tvoří z větší části domy, které zde vyrostly na počátku 20. století, často ve stylu doznívající secese a nastupující moderny. Svůj otisk zde zanechali například architekti Bohuslav Homoláč (čp. 390) nebo Václav Vacek (čp. 378 a 380). Dva zdejší domy (čp. 359 a 358) navrhl letenský architekt Václav Klatovský, jehož ateliér sídlil na rohu Kamenické a Belcrediho v domě čp. 551. Jednomu z uvedených domů - sedmnáctce (podle čísla orientačního) se říkávalo U Dvou pávů podle opeřenců vyobrazených u vchodu. I když byla Šmeralova vždy výstavní ulicí, i ve zdejších dvorcích v minulosti fungovaly dílny a továrničky. V domě čp. 128 byla lučební (chemická) továrna, kterou vlastnil Ferdinand Schiller. V domě čp. 170 sídlila tiskárna firmy Zmatlík a Palička. Kromě tiskařských prací řídili majitelé Jan Palička a Karel Zmatlík stejnojmenné vydavatelství. Specializovali se na brožovanou literaturu a detektivky, vesměs překlady anglosaské produkce. Ilustracemi je opatrovali mj. Fráňa Šmatek nebo Zdeněk Burian. Knihy nabízeli ve vlastním knihkupectví - nejprve ve Veletržní ulici, později na Letenském náměstí.

Do Šmeralky se chodilo i za zábavou. V nádvorním traktu domu čp. 130 nechal před první světovou válkou vybudovat majitel zdejšího hostince Josef Frček kinosál. Biograf, druhý nejstarší v Praze 7, fungoval pod názvem Edison, přezdívalo se mu ale Kisna. Po válce promítal pod názvem Samarit. Zde údajně již v útlém věku doprovázel němé filmy hrou na piano pozdější slavný režisér Gustav Machatý, který bydlel v ulici Nad Královskou oborou. Kromě politika, po kterém nese ulice své jméno, žil ve Šmeralce i architekt, scénograf a absolvent AVU Bedřich Feuerstein (1892-1936). ●

Rubriku připravuje Stanislav J. Václavovic
Foto – archiv autora

Akce Klubu seniorů

U Studánky 15		
5. 6.	12. 6.	19. 6.
Tusarova 42		
6. 6.	13. 6.	19. 6.
27. 6.	Vítáme všechny seniory, není třeba registrace předem. Vstup pro seniora i případný doprovod zdarma. Změna programu vyhrazena.	

Galerie Scarabeus
otevře zahradu

Letenská zahrada v ulici Jana Zajíce 7 se připojila k akci Víkend otevřených zahrad. V pátek 7. června od 14 hodin zde proběhne přednáška Petra Voříška z České ornitologické společnosti. V sobotu od 14 hodin můžete zhlédnout dvě loutková představení a v neděli v téže době proběhne prohlídka zahrady a Muzea kávy Alchymista a Galerie Scarabeus. Na zahradě najdete sochy z pálené hlíny od Igora Hlavinky a kovové objekty od Petra Vaňka. Otevřena je v pátek od 13 do 17 hodin, o víkendu od 12 do 17 hodin. Vstupné 50 Kč zahrnuje prohlídku muzea, výstavu loutek, zahrady i program, děti do 6 let mají vstup zdarma. Na představení je nutná rezervace na scarabeus@galeriescarabeus.cz nebo na tel.: 603 552 758. ●
→ www.galeriescarabeus.cz

Pétanque i přes léto

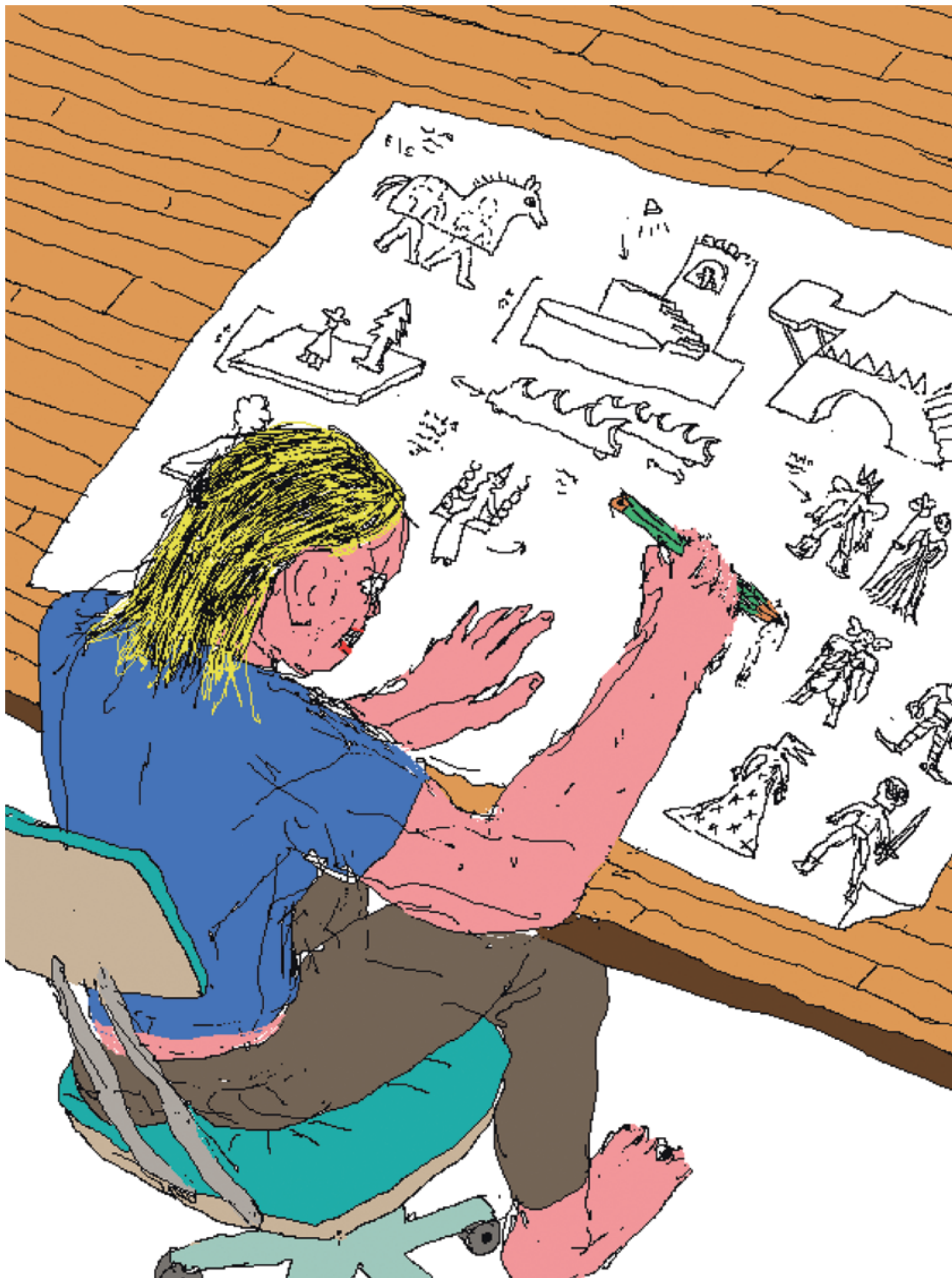
Zveme všechny seniory z Prahy 7, začínající i pokročilé hráče, na pétanque hřiště u Letenského zámku v Letenských sadech. Zahrát si můžete vždy ve čtvrtek od 10 do 11.30 hodin až do 31. října. Doporučujeme volnočasové oblečení. Herní pomůcky si prosím přineste vlastní. Pro začínající účastníky bude vždy první čtvrtek v měsíci k dispozici informační servis ke hře. Vstup zdarma. Rezervace není nutná. ●

Oslava léta
v botanické

Botanická zahrada otevírá novou expozici rostlin s důrazem na byliny spojené se svatojánským kultem. V sobotu 22. června od 16 do 19 hodin se dozvíte nejen zajímavosti o tradičních oslavách léta a rostlinách s nimi spojených, ale můžete si vyrobit i bylinné čaje a připravit vonný zlatý prach. Oslava bude zakončena svatojánským ohněm. ●
→ www.botanicka.cz

Loutky slaví výročí

Mezinárodní loutkářská organizace Unima letos oslaví devadesát let a slavit se bude ve dnech 6. až 8. června v rámci Pražského Quadriennale. Na programu je mezinárodní sympozium, výstava a křest knihy dokumentující český podíl na vzniku a činnosti organizace v letech 1929-1969. Vyvrcholením oslav bude večer Unima soirée v pátek 7. června ve 20 hodin v Říši loutek v Žatecké ulici 1 v Praze 1. Vstup je volný. Loutky navštíví i Sedmíčku - v sobotu 8. června od 11 hodin v Národním zemědělském muzeu můžete zhlédnout maňáskovou komedii francouzského a anglického Kašpárka. Tentýž den od 14 hodin v Galerii Scarabeus bude k vidění italské představení, jehož kořeny sahají až do roku 1600. ●
→ www.unima.idu.cz

PQ hlásí přistání na Sedmičce

Kdy jste byli naposledy ve francouzském nebo americkém divadle? Už si ani nevzpomínáte? Nikdy? Potom se v první půlce června určitě vydejte na Výstaviště. Konat se tu bude čtrnáctý ročník Pražského Quadriennale (PQ), tedy festivalu scénografie ze 79 zemí a setkání světových špiček tohoto divadelního oboru. Vedle toho nejzajímavějšího, co přinesly poslední roky na světových scénách, se tu můžete nechat okouzlit fantazijními světy i nejmodernějšími technologiemi ve službách umění, být svědky vystoupení, která se už nikdy nebudou opakovat, nebo se inspirovat kreativním využitím naprosto obyčejných předmětů a materiálů. Bohatý program je připraven také pro děti, studenty, seniory a lidi, kteří si prostě jen chtějí užít letní Prahy. Co tedy bude k vidění?

Tajemný sliz, jehož původ na první pohled neodhalí ani oko zblhlého divadelního profesionála. Vytvořit takovou rekvizitu si předsevzaly scénografka Jana Špalová a kostýmní výtvarnice Aneta Grňáková při práci na scéně pro mravenčí národ Attas v rámci české expozice PQ. Ta bude mít letos podobu obrovského adaptačního centra pro čtyři mimozemské kmeny, které před časem požádaly o azyl na planetě Zemi. Tři večery během PQ tato instalace navíc ožije a stovkám diváků nabídne osmihodinový vhled do každodenního života centra a jeho obyvatel. A během nočního představení se mimozemšťanům přihodí i věci nečekané a dramatické.

Složit kompletní příběh tohoto CAMPUQ, jak se tábor i instalace nazývají, ale bude na publiku. Jedná se totiž o takzvané imerzivní divadlo, které kurátor projektu Ivo Kristián Kubák označuje také jako divadlo divácké účasti. „Divák si při něm sám vybírá svou cestu příběhem. Může se i účastnit situací a stát se součástí alternativního světa, který pro něj vytvoříme. Současně je to ale divadlo, v němž není vždy jasné, co se stane, protože není možné se připravit na všechno. A proto se nikdy neodehraje stejný příběh.“

Na projektu, jehož příprava trvala bezmála dva roky, se podílejí čtyři režiséři, devět scénografů a dva architekti, čtyři scenáristé, tři dramaturgové a přes sedmdesát herců ze čtyř divadelních souborů. Režijně celou instalaci, která bude na rozdíl od ostatních expozic PQ umístěna na ostrově Štvanice, zajišťuje umělecká šéfkyně Divadla Letí Martina Schlegelová, která současně vede činohru Jihočeského divadla v Českých Budějovicích. Sekundovat jí budou režiséři Ivo Kristián Kubák, jenž je zároveň kurátorem scénografické expozice PQ, Petr Hašek a Tomáš Loužný.

Navzdory rozsahu této události, která v historii českého divadla nemá obdoby, se na ni Jana Špalová a Aneta Grňáková víc těší, než aby z ní byly nervózní. Běžně totiž jejich práce sice tvoří gros divadelních představení, nesmí však na sebe strhávat přílišnou pozornost, a je tak (často doslova) v pozadí. Tady dostala mnohem větší prostor. „Claudia Cedó (autorka scénáře o tomto mimozemském kmeni – pozn. red.) napsala nejprve hrubý příběh Attas a my jsme potom měly skoro volnou ruku v tom, jak bychom ho zpracovaly. V rané fázi vývoje textů jsme se všichni autoři a scénografové sešli na Štvanici, povídali si o nich a měli možnost ovlivnit uvažování autorů, jak se bude příběh odvíjet dál. Takže scénografie je tady ve hře už od počátku procesu. To se nestává vždy,“ přibližuje nadšeně Jana Špalová tvůrčí proces CAMPUQ.

Kdo je tady scénograf

Scénografové jsou na plakátech k divadelním představením uvedeni tučným písmem jen málokdy. Přitom nevhodné kulisy nebo nedomyšlené kostýmy mohou celou inscenaci naprosto pohřbit. Jaká je tedy dnes role scénografů a co jejich práce obnáší?

Podle umělecké ředitelky Pražského Quadriennale Markéty Fantové, která je sama mezinárodně úspěšná scénografka, musí tato profese umět přetvořit v podstatě jakýkoli prostor v divadelní prostředí, jež pak zapůsobí na vizuální i emocionální vnímání diváka v souladu s celkovým záměrem daného představení. Tento úkol se během dlouhé divadelní historie v podstatě neměnil. Co je však charakteristické pro dnešní dobu, jsou jednak rozmanité prostory, s nimiž scénograf musí pracovat, a jednak technologický pokrok, který do oboru rychle proniká. Scénografové tak již musejí

Text – Daniela Vrbová je pozemšťanka a novinářka. Na Sedmičce žije patnáct let a doufá, že minimálně dalších patnáct ještě bude.

Ilustrace – Martin Lacko

Lidi, nemnožte se!

Text – Klára Janická. Foto – Václav Jirásek

V dětství byl členem astronomické společnosti, v dospělosti organizoval výpravy na Saharu a coby ochránce přírody procestoval svět. Vystudovaný chemik Jiří Haleš se zasloužil o vyhlášení několika chráněných oblastí na Slovensku a v Chorvatsku. Prolezl řadu jeskyní, účastnil se speleologických konferencí, zmapoval osmnáct do té doby neznámých propastí na Slovensku. Je velkým milovníkem přírody, ale jeho největší láskou jsou hadi. Napsal o nich řadu publikací a článků, je jejich chovatelem, obdivovatelem a především advokátem, který se snaží o zlepšení hadí reputace mezi lidmi. Pokud tedy náhodou nepatříte mezi fandý těchto zvířátek, možná že Jiřího vášeň a tenhle rozhovor váš postoj alespoň trochu pozmění.

Kde se u vás vzala láska k přírodě a plazům?

Můj dědeček byl ředitelem měšťanské školy v Blatné a já tam jezdil na prázdniny. Jednou mě vzal na kraj lesa, kde jsem čapnul ještěrku a utrl ji ocásek. Přišlo mi to tehdy hrozně líto. Stejně jako mi bylo a je líto, jak lidi zejména plazům ubližují. Tehdy ve mně vzniklo rozhodnutí, že bych se měl těchto krásných zvířátek zastat a lidi poučit. A tak jsem se věnoval hadům a na své okolí možná působil jako dost zvrhlé dítě, které by se snad mělo léčit, kdežto já jsem lidem říkal, že to oni jsou nemocní...

Takže jste jako malý kluk chytal hady a nosil si je domů?

Tenkrát se v Blatné daly natchytat jen užovky obojkové, nicméně jsem se jich nemohl nabažit... Takže ano, přivezl jsem si je domů a v Praze je pak pěstoval. Svou první zmiji jsem chytil na Benecku, taky jako malý kluk. Tehdy jsem věděl, že se dá vzít za ocásek a zvednout.

V jedné scéně slavného filmu Na samotě u lesa loví zmiji tak, že na ni házejí propocenou košili. Dá se něco takového použít?

Tenhle způsob lovu je nesmysl. Zmije se chytá za ocas a zdvihne se. Sama se totiž do ruky nezvedne a tím pádem ani nemůže kousnout. To dokážou jen někteří svalnatí hadi, zmije nikoliv, ale laik by to stejně neměl dělat. Já jsem na to přišel jako gymnazista na brigádě v Harrachově, kde bylo zmiji spoustu. Také jsem přišel na to, že zmije kouše opravdu jen tehdy, když musí. Hadi zkrátka jedem neplývají. Ona to taky není nic moc obrana - jed neúčinkuje hned, takže ten člověk, kterého kousla, ji stejně může zamordovat... Když ji pak necháte párkrát kousnout do rukavice nebo peněženky a zvykne si na běžnou manipulaci, pak ji můžete nosit třeba po kapsách nebo pod košili.

Opravdu?

Ano, pak jsem je samozřejmě nosil do tanečních a vybíral jsem si partnerky podle toho, jak se zachovají, když na ně z kapsičky vykoukne zmijička.

To by mě zajímalo, jak jste byl úspěšný.

Ale jo, nebyly všechny jako vy... naopak. Ani si kolikrát neuvědomovaly, že je to jedovatý... (smích)

Jak se pozná zmije bezpečně?

Bezpečně prakticky jen podle očí, protože má šterbinovou zorničku jako kočka, jinak jsou natolik rozmanité svým zbarvením, že žádný takový jasný znak se říct nedá. Většinou má klikatý tmavý hřbetní pruh, pokud tedy není celá černá, což je běžné ve vyšších horských polohách.

Odkud se podle vás strach z hadů bere?

Se serpentofobií se lidé v naprosté většině případů nerodí, ale získají ji v dětství napodobováním dospělých. Dnešní městské děti už touto „chorobou“ prakticky netrpí a hady považují za zvířátka jako každá jiná. Je zajímavé, že objektivní vztah k hadům v Evropě ubývá od severozápadu k jihovýchodu, i Slovensko bylo oproti Česku o dvacet let pozadu a ještě hůře je tomu dnes na Balkáně.

Kolik lidí jste už vyléčil?

Ale jo, celkem dost, s dětmi to jde snáz, ale někteří dospělí jsou těžké případy. Často na své fobii přímo lpí jako na nedílné součásti své osobnosti. Účinnější než přednášky je pak živá ukázka, na které se pacient může postupně přesvědčit, že to není slizké, studené, do všeho to nekouše a tak dále. Pak už většinou není schopen vysvětlit, co mu vadí, a nakonec si hádečka nechá zalézt do rukávu. Trvá to průměrně asi půl hodiny.

Jak se na vaše netradiční hobby tvářila vaše rodina?

To víte, výchova rodičů jest velice obtížná záležitost. O otce jsem přišel relativně brzy a pak žil jen s matkou. Nejprve jsem měl jen užovku, před kterou matka prchala na pět metrů, pak se vzdálenost postupně zkracovala a nakonec nám už užovka běhala volně po bytě. Přechod od užovky ke zmiji, to byl zase úkol, takže bez pozvolné výchovy se to neobešlo. (smích)

Přes tuhle vášeň pro přírodu jste nakonec vystudoval chemii...

Neměl jsem pocit, že bych těm zvířátkům měl ubližovat, pitvat je a podobně. Když jsem viděl, co s nimi dělají ti studenti - to není ono, chci je mít rád a ne jim ubližovat.

Přitom nedávno had ublížil vám...

To víte, jednou za dvacet let se něco přihodí... (smích) Bylo to takové nedorozumění se zmijí růžkatou. Strčil jsem ruku do terária a ona si myslela, že je to myš, tak na mě rovnou vybafla a rafla mě. Teprve až když mě popadla, zjistila, že myš nejsem, ale to už bylo pozdě.

Zmije růžkatá je ale druh, který se v ČR ani nevyskytuje.

Ano, ta se vyskytuje na Balkáně a v Evropě jde o nejedovatějšího hada.

Takže jste věděl, že jde do tuhého.

Ona už mě kousla asi třikrát, ale protože už jsem starší a nejsem, co jsem býval, tak to se mnou praštilo víc než obvykle. Přешel jsem z kuchyně do pokoje, sedl si do křesla a zavadnul. Byl tady u mě tou dobou zrovna čtrnáctiletý Peter Čisárik ze Slovenska, takový můj následník trůnu - strašně šikovné dítě nejen na zmije, a ten mi zavolał sanitku.

Tak to nebylo vaše první kousnutí?

Samozřejmě, že ne. Kupodivu mě vždycky kousli jenom evropští hadi, naše zmije obecná a růžkatá. Ale ono takové hadí uštknutí jest koření života - kolikrát jste uštknutá, tolikrát

Nejkrásnější věk na AVU

57 malířů, sochařů, kreslířů, grafiků, novomediálních a intermediálních umělců, architektů a restaurátorů představí výsledky svého šestiletého studia na Akademii výtvarných umění (AVU). Diplomantská výstava Nejkrásnější věk získala svůj název v návaznosti na stejnojmenný film Jaroslava Papouška z roku 1968, který se odehrává mezi tehdejšími studenty, profesory a modely sochařského ateliéru na AVU. Letos, v roce 220. výročí založení Akademie, je výstava příležitostí reflektovat současný stav školy v kontrastu s minulostí i výhledem do budoucna. Vernisáž výstavy proběhne 20. června od 17 hodin a k vidění bude do 30. června v hlavní budově AVU a v Moderní galerii AVU (U Starého výstaviště 188). Vstup je volný. ●
→ www.avu.cz

Metronome Festival

Také letos hudební přehlídka Metronome Festival Prague proběhne tradičně v areálu pražského Výstaviště. Hlavními hvězdami festivalu jsou Liam Gallagher, zpěvák legendárních Oasis, britská nadžánrová skupina Morcheeba, němečtí klasikové elektroniky Kraftwerk nebo skotští psychedelici Primal Scream. Ty doplní přední světoví protagonisté elektronické hudby, němečtí Digitalism a britský DJ Danny Howard. Jako každý rok přichází i letos festival také s unikátním koncertem připraveným pouze pro tuto příležitost. Tentokrát půjde o komponované vystoupení vybraných českých zpěvaček několika žánrů a generací. V rámci koncertu zazpívá Eva Pilarová, Lenka Filipová, Anna K., Monika Načeva, Bára Poláková, Emma Smetana a další. Tématem doprovodného programu bude vzdělávání a věda. Čtvrtý ročník Metronome Festivalu Prague proběhne 21. a 22. června. ●
→ www.metronomefestival.cz

Tanec Praha na Sedmičce

Třicátý první ročník mezinárodního festivalu současného tance a pohybového divadla Tanec Praha letos proběhne od 3. do 22. června a kromě Prahy se bude konat ještě v dalších 20 městech a obcích ČR. Na Sedmičce bude k vidění v Maroldově panoramatu v sobotu 8. června od 15 hodin představení přesahující do architektonické instalace - House Beating. Tentýž den Gauč ve Stromovce (bývalá Tiskárna na Vzduchu) od 17 hodin uvede mezinárodní projekt s názvem Eymen - Úhel pohledu, který připravují české organizace ve spolupráci s Institutem afrických studií v Ghaně a jeho Národním tanečním souborem. Den s festivalem můžete zakončit ve Studiu Hrdinů, kde od 20 hodin uvidíte projekt Terezy Hradilkové, v němž testuje možnosti vyjádření neuchopitelného světa hudby, vášně a sexuality. Událostí sezony je komorní a minimalistická inscenace francouzského choreografa Yoanna Bourgeoise, která završí program letošního ročníku v Malé dvoraně Veletržního paláce 21. a 22. června od 18 a 21 hodin. ●
→ www.tanecpraha.cz

Nerovnost živočichů

Z analýzy kampaní za práva zvířat a organizací vychází výstava Daniely a Lindy Dostálových v Galerii Kurzor. Umělkyně pozorují nestabilní pozici necharizmatických živočišných druhů a žen ve společnosti a hledají mezi nimi propojení. Ukazují, jak funguje a jaké má důsledky humánní dělení přírody na roztomilou a ošklivou. Necharizmatické druhy totiž zůstávají kvůli estetickým volbám lidí ve svém vymírání bez pomoci. Výstavu s názvem Kampaň můžete navštívit do 16. června. Otevírací doba galerie je od středy do neděle od 12 do 18 hodin. ●
→ www.cca.fcca.cz

Noc ve městě v DOXu

Tři inscenace oceňovaného mezinárodního divadelního studia Farma v jeskyni se představí během jediného večera v DOXu. Představení Informátoři, Navždy spolu! a Útočiště balancující na pomezí žánrů pohybového divadla, videa a dokumentu se odehrají na různých místech Centra současného umění DOX. Večer doplní výstavy, živá hudba a koktejl párty. Noc ve městě je v rámci Pražského Quadriennale na programu 14. a 16. června od 17 hodin do půlnoci. ●
→ www.dox.cz

V ohnisku poezie

Málokdo asi tuší, že s Holešovickými je spjat i život českého malíře světového významu Mikuláše Medka (1926-1974). A málokdo také tuší, že Medek rovněž psal surrealistické básně. Možná jste na domě čp. 1282 v ulici Nad Štolou 8 zahlédli pamětní desku věnovanou jeho otci, generálovi Rudolfovi Medkovi. Právě tady Mikuláš spolu se svým otcem, matkou Evou - dcerou Antonína Slavíčka - a o rok starším bratrem Ivanem prožil první tři roky svého života. Když byl otec jmenován ředitelem Památníku odboje (dnes Národního památníku na Vítkově), rodina se přestěhovala do služebního bytu na Žižkov. Mikuláš se pak do Holešovic vrátil už jako talentovaný malíř surrealistických „biomorfních“ i „preparovaných“ emailových obrazů, které byly „v přímém rozporu s posláním umění v socialistické společnosti“. V květnu 1965 si zařídil ateliér v Letohradské ulici 5, jen nedaleko od činžovního domu v Dobrovského 9, který od roku 1898 vlastnil jeho dědeček Antonín Slavíček a v jehož půdním ateliéru namaloval obrazy V dešti pod Letnou, Praha z Letné, Pláň na Letné apod. Jen pár měsíců po nastěhování do letenského ateliéru byla Mikuláši Medkovi diagnostikována cukrovka, která silně ovlivnila jeho zdravotní stav i způsob práce. V roce 1969 se stěhuje s rodinou ze Smíchova na Vinohrady, v červnu 1974 se kvůli zhoršené pohyblivosti po zlomeninách krčku přemísťuje do přízemního bytu ve Vršovicích. V srpnu je operován kvůli žaludečnímu krvácení a jen dva dny po operaci, 23. srpna, umírá. Jeho dopisy, deníky, poznámky, příležitostné texty, rozhovory a básně z let 1949-1953 si můžete přečíst ve svazku Texty (Torst, 1995). Z patnácti básní pro vás vybíráme tuto z roku 1950. ●
připravuje Ivana Myšková

OMÝVÁM SI ČELO PORCELÁNOVOU HUBKOU
*a Ty odcházíš na procházku s nohama
obalenýma koudelí*

JSEM OPILÝ JEHLLOU KTERÁ
PRONIKÁ MĚ OKO
JSEM OPILÝ
*a Ty vrávoráš po hraně asbestové desky
mezi množstvím příborů Tvé ruce porostlé
travou určují směr hejnu divokých kachen
které tvoří na nebi ciferník hodin*

JSEM OPILÝ JEHLLOU ÚTLOU A ZMĚKLOU
TAKOVOU KTEROU ZATLOUKÁM RAKEV
JEHLLOU KTERÁ PRONIKLA MĚ OKO
JSEM OPILÝ
*a Ty se otáčíš jak větrník na špičce nože
přesto že Tvá hlava je ozdobena hroudou
písku ve tvaru padajících rukavic*

JSEM OPILÝ JAK JEHLA KTERÁ
PRONIKLA MĚ OKO
JSEM OPILÝ
*zatím co Ty jsi harmoniem na skluzavce
stojiš bez pohybu a miji Tě
nezměřitelnou rychlostí
nespočet množství křížů
na nichž jsou ukřižovány velké smutné
a nadmíru hebké SOVY*

BUĎ TY I JÁ OPILÝ

Noční běh tržnicí

Jatka78 letos organizují již čtvrtý ročník nočního běhu Pražskou tržnicí. Jedná se o unikátní propojení divadla, běhu a netradičního okolí tržnice, které se během večera pozvolna mění v kulturní zónu. Trasu bude i letos lemovat několik hudebních, divadelních či akrobatických produkcí, jež závodníkům zpříjemní jejich běh. Postarají se o ně mimo jiné také hudebníci ze souboru Cirk La Putyka, který před závodem odehraje své poslední představení Isole v letošní sezoně. Akce je určena široké veřejnosti. Na své si přijdou jak jednotlivci v mužské i ženské kategorii, tak divadelní týmy, které se o zájem diváků utkají v běžecké štafetě. Jednotlivci změří síly na okruhu dlouhém 3 km. Štafety českých divadel pak uběhnou 4x 1 km. Celá akce má charitativní podtext. Vítězné divadelní týmy získají 20 tisíc korun na nákup vstupenek do svého divadla, jež věnují těm, kteří si běžně nemohou vstupenky do divadla dovolit. V minulosti bylo takto obdarováno středisko sociálních služeb či diagnostický ústav pro mládež. Ani jednotlivci ale nepřijdou zkrátka a odnesou si vstupenky na představení divadel, jež se účastní závodu štafet. Běh tržnicí proběhne 6. června od 22 hodin. ●
→ www.jatka78.cz

Max Frisch v podzemí

Poslední premiérou aktuální divadelní sezony ve Studiu Hrdinů byla minulý měsíc adaptace románu švýcarského spisovatele Maxe Frische s názvem Stiller v režii uměleckého šéfa brněnského HaDivadla Ivana Buraje. Inscenace je dalším krokem ve spolupráci obou divadel, jež představují svoji blízkou poetiku divákům v Praze i v Brně. Hra, která je kritikou antropocentrismu a obhajobou environmentálních a ekologických postojů, je na programu v neděli 16. června od 20 hodin. ●
→ www.studiohrdinu.cz

Pantomima na vzduchu

Jste příznivci pohybového divadla, stand-up comedy, pantomimy a improvizace? Pak si nenechte ujít festival Jsem spokojenej na vzduchu. Jednovečerní přehlídka mimů, herců a improvizátorů se zúčastní desítky umělců. Vystoupí zde například Anna Polívková, divadlo VOSTO5, Holektiv, Martin Zbrožek a company, Squadra Sua, Dora Sulženko Hoštová, Tomsa Legierski, novozélandský umělec Trygve Wakenshaw a řada dalších. Účinkující mají na své vystoupení přesně 9 minut a 18 sekund, během kterých musí ztvárnit zadané téma. Součástí večera bude také promítání dokumentu s názvem Petr Pachl v neděli narozený, o hudební program se postará Iby Pop. Vstupné je 350 Kč. Open air festival proběhne v úterý 18. června od 20 hodin v Holešovické Šachtě. ●
→ www.holesovickasachta.cz

Věděli jste, že násilí, které doma děti vidí anebo na vlastní kůži zažívají, má na jejich psychiku a vývoj obdobný vliv, jako kdyby vyrůstaly uprostřed válečného konfliktu?

Děti - neviditelné oběti násilí v rodině

Zní to sice jako šokující informace, ale pokud se nad situaci dítěte, které zažívá domácí násilí, více zamyslíme, divit se již nebudeme. Válka doma má stejně ničivé následky pro naši psychiku jako válka skutečná. Děti jsou velmi zranitelné, potřebují ochranu dospělých a bezpečný a citově vřelý domov se zdravým vztahem s tátou i s mámou. To je známý fakt. Pokud ale děti místo jistoty a tepla domova doma zažívají neustálé obavy, strach z toho, kdy zase dojde doma ke křiku a násilí, vytváří to permanentní stres a toxickou rodinnou atmosféru. Dítě se doma opakovaně ocitá v situaci, kdy se bojí o život svůj a svých nejbližších a nemůže s tím nic dělat, cítí se bezmocné a často si navíc za situaci přičítá vinu samo. Přichází tak nejen o jednu ze základních věcí pro vývoj - bezpečný domov a jistý vztah k oběma rodičům, ale i o notnou dávku zdravého sebevědomí.

Nevyrůstá tak s pocitem, že svět je dobré místo k životu. A není podstatné, jestli je násilí přímo zaměřené na dítě, nebo je dítě „pouhým“ svědkem násilí mezi rodiči. Podle mnoha výzkumů víme, že na dítě to má velmi obdobný dopad.

Ne náhodou se proto léčba dětí, které prošly těžkým domácím násilím, řídí podobnými principy jako léčba válečných veteránů. Obě dvě skupiny totiž v důsledku prožitých traumatických událostí a velkého strachu a bezmoci trpí tzv. posttraumatickou stresovou poruchou.

Děti, které ohrožuje násilí v rodině, je mezi námi mnohem víc, než si myslíme. Odhady odborníků hovoří o tom, že nějakou formu násilí v rodině zažívá více než deset procent dětí. To znamená 2-3 děti ve školní třídě! A zkušenost z praxe bohužel dává těmto číslům za pravdu.

Co tě nezabije, to tě posílí

Tyto děti se od svých vrstevníků velmi liší, neznají bezstarostné dětství bez násilí a strachu, nemají se o koho opřít, cítí se tak

velmi osamocené, a chovají se proto velmi často jako „malí dospělí“. Mohou také mít problémy s agresivním chováním vůči okolí či vůči sobě, potíže se vztahy s vrstevníky i s autoritami ve škole, obtížně zvládají regulaci svých emocí i chování. Pro okolí často reagují nevypočitatelně a nesrozumitelně, ostatní se jich proto mohou bát. Nebo naopak to jsou děti velmi nenápadné, jakoby neviditelné, často trpí velkou úzkostí a depresí, mohou se sebepoškozovat a v závažných případech mohou být ohroženy zvýšeným rizikem sebevraždy. Tyto děti mívají často problémy ve škole jak s učením, protože v důsledku trvalého stresu v rodině se nemohou dobře soustředit, z téhož důvodu mívají potíže s pamětí, rozvojem řeči i motoriky atp. Často tak bývají tyto děti mylně diagnostikovány a léčeny jako děti s ADHD či specifickými poruchami učení či chování. Běžné postupy, které se pro tyto děti používají, zde ale selhávají. U dětí, jež doma zažívají násilí, je třeba primárně zastavit násilí v rodině a obnovit pocit bezpečí. Dříve nelze čekat pozitivní změnu v chování

dítěte. Dobrá zpráva přitom je, že dnes již umíme s tématem násilí v rodině dobře pracovat a dětem pomoci. Pokud pomoc přijde včas a v citlivé podobě, mohou děti těžké zážitky z rodiny zpracovat způsobem, který naopak posílí jejich vnitřní odolnost a sílu. V odborné literatuře se tomuto fenoménu říká posttraumatický růst a je možný u dětí i dospělých. K tomu, aby bylo možné začít pracovat na dobrých koncích, je důležité, aby okolí umělo včas rozpoznat, že v rodině dochází k násilí, a podniklo kroky, aby dítě a potažmo celá rodina dosáhly na odbornou pomoc. Co tedy dělat?

Jak poznat dítě ohrožené násilím v rodině?

Není pravda, že násilí se týká jen dětí ze sociálně slabých rodin či z rodin, kde jsou problémy např. s alkoholem. Děti ohrožené domácím násilím pocházejí ze všech socioekonomických vrstev. Finance, společenské postavení ani vzdělání nejsou faktorem, který by výskyt násilí v rodině ovlivňoval. Významnou roli zde naopak hrají zkušenosti rodičů z jejich původní rodiny. Často lidé, kteří se násilí na svých blízkých dopouštějí či ho zažívají a neumějí situaci řešit, byli již jako děti svědky násilného chování ve své rodině.

To, co naopak může být okolí nápadné a vyvolávat otázky, zda v rodině nedochází k násilí, je kromě výše popsaných příznaků v chování dítěte (agresivní chování, potíže s regulací emocí, úzkostné prožívání, nedůvěra k okolí či ustrašené chování atp.) fakt, že dítě nápadně nerado hovoří o své rodině a za situaci doma se stydí. Tyto děti si zpravidla nezvou domů kamarády a mají se spolužáky omezenější sociální kontakt. Mohou být iniciátory, či naopak oběťmi šikany. Rodiče pak mívají tendenci informace o rodině v kontaktu se školou nadměrně kontrolovat, často velmi trvají na dobrých školních výkonech dětí, ale k učení se je snaží přimět např. nepříjemnými fyzickými tresty či velkým psychickým nátlakem.

I náš zákon o sociálně-právní ochraně dětí proto považuje děti, které zažívají násilí ve své rodině či od svých blízkých, za děti vysoce ohrožené. Je tedy namístě, pokud máme podezření, že dítě je přímou nebo nepřímou obětí násilí v rodině, podniknout kroky, které mohou dítěti, potažmo celé rodině pomoci.

Co mohu udělat?

Pokud je situace akutní a například ze sousedního bytu slyšíte křik a volání o pomoc, je jisté namístě volat policii na linku 158. Ta nejenže má pravomoc do bytu vstoupit a sjednat pořádek, ale může i osobu, u které je riziko, že bude vůči blízkým násilná, ze společného obydlí vykázat. To dává tomu, kdo násilí zažívá, možnost zvážit vyhledání odborné pomoci například v intervenčním centru.

Pokud situace není takto „horká“, ale víte, že v rodině s dětmi dochází k násilí, neumíte však odhadnout míru závažnosti tohoto chování, kontaktujte prosím pracovníky Oddělení sociálně-právní ochrany dětí (OSPOD) Úřadu městské části Praha 7, kteří

mají tuto problematiku na starosti, kontakty najdete v boxu. Pracovníci OSPOD dokážou situaci v rodině profesionálně vyhodnotit a nabídnout adekvátní formu pomoci a podpory.

Nekonečná spirála

Násilí v rodině se odráží nejen v aktuálním chování dítěte, ale ovlivňuje i jeho budoucí život a vztahy. Děti, které zažily jako malé násilí v rodině, vstupují do dospělého života s velkým handicapem. Neumějí dobře komunikovat, mají snížené sebevědomí, toxický stres v rodině se podepisuje často i na jejich zdravotním stavu a životní vitalitě. Je pro ně problém zvládat své emoce a především vztek. Není proto divu, že velmi často opakují i ve svých vztazích a rodinách to, co zažily jako děti. Často to jsou velmi smutné příběhy, kdy se ukazuje, jak násilí, pokud ho nezastavíme, může devastovat vztahy v celé rodině. Bohužel tak není výjimkou situace, kdy například dítě, které v dětství v postýlce s hrůzou poslouchalo, co se odehrává mezi dospělými či samo bylo dospělými bito a ponižováno, vyroste v dospělého, který se stejně chová nejen ke svým dětem a partnerovi, ale i ke svým rodičům, když zestárnou. Bezmocné dítě totiž vyrostlo v silného dospělého a zjistilo, že násilí funguje jako prostředek, jak dosáhnout svého. A vlastně ani neví, jak jinak než agresí a násilím řešit náročné životní situace a rodinné konflikty. Násilí v rodině proto není problém jen partnerských mužsko-ženských vztahů, ale týká se všech vztahů v rodině, rodičovství, vztahu k dětem i k seniorům. Mělo by být proto primární odpovědností nás dospělých včas vyhledat pomoc, ať už násilí zažíváme, či se ho na blízkých dopouštíme, a pomoci zastavit koloběh násilí včas.

Komplexní pomoc celé rodině poskytujeme v Centru Locika v Praze 7 již čtvrtým rokem. Za tu dobu nám bylo ctí pomoci více než 700 dětí ze 400 rodin. Víme proto, že účinná pomoc existuje a je možná. Samozřejmě ale platí, že čím dříve rodina přijde, tím lépe a efektivněji jí lze pomoci. Dobrý rodič problémy v rodině řeší a Centrum Locika je zde pro rodiče, kteří chtějí pomoci svým dětem zažívat dětství bez násilí. Najdete nás na adrese Umělecká 6 či na webu www.centrumlocika.cz.

Při řešení situace domácího násilí lze využít i další kontakty na možnou pomoc, které najdete ve vedlejším sloupci. ●

Text – Petra Wünschová je ředitelkou Centra Locika, které již čtvrtým rokem pomáhá rodinám a dětem ohroženým domácím násilím. Ilustrace – Alexey Klyuykov

Kde hledat pomoc?

Oddělení sociálně-právní ochrany dětí (OSPOD) ÚMČ Praha 7

Vlasta Kopřivová Koničková 220 144 186, 732 667 080, konickovav@praha7.cz

Bc. Tereza Chábová 220 144 187, 732 651 519, chabovata@praha7.cz

Kontakty pro děti

Linka bezpečí 116 111 (bezplatně nonstop)

Dětská krizová linka 777 715 215

Centrum Locika 273 130 878, 734 441 233

Rodičovská linka pomoci 606 021 021

Akutní pomoc pro všechny, kteří zažívají násilí v rodině

Intervenční centrum Praha 281 911 883, 734 510 292

Bílý kruh bezpečí 116 006

Acorus 283 892 772

Rosa 241 432 466

Profem 608 222 277

Pomoc s agresivním chováním vůči blízkým

Středisko sociálních služeb Praha – program Viola 773 666 784

SOS Diakonie – program Stop násilí ve vztazích 777 734 173

Liga otevřených mužů – Kurz zvládání vzteku 608 120 884

Násilí na seniorech

Senior linka Život 90 800 157 157

STROMY VE MĚSTĚ

Text – Klára Janicki Foto – archiv ÚMČ Praha 7

„Více stromů v ulicích“ - to je oblíbený předvolební slib, který můžete slyšet snad v každé politické kampani. Vysadit strom ve městě však není tak jednoduché, jak se na první pohled může zdát. Co všechno si výsadba zeleně v ulicích žádá a co život stromů ve městě obnáší?

Od roku 2017 vysadila radnice na území Sedmičky 194 nových stromů. Nedávným přírůstkem jsou stromy v ulici Komunardů, kde se v polovině letošního roku začne se stavbou nového sídla Nejvyššího kontrolního úřadu. Vysadit zcela nový strom ve městě ale není vůbec snadné, každé nové stromořadí je totiž vnímáno jako stavba. „Výsadba nových stromů si žádá celou řadu razítek, projektovou dokumentaci a samozřejmě i stavební povolení. A protože horní část Holešovic je památkovou zónou, je potřebné i vyjádření památkářů. To vše někdy zabere i víc než půl roku,“ vysvětluje zdoluhavý proces vedoucí Odboru životního prostředí Prahy 7 Hana Horská.

Další komplikací jsou husté sítě, které se vinou pod chodníky a silnicemi. S každým stromem je tak spojena doslova hora papírování - o souhlas s výsadbou se totiž musí požádat všichni vlastníci, což je až šedesát různých aktérů. S ohledem na spletné sítě je také náročné najít pro nový strom vhodné místo. „Nejkomplikovanější je samozřejmě vodovod a plynovod, kde je ochranné pásmo až pět metrů. Vytipovali jsme proto několik míst, kde je reálné stromy vysázet, jde například o ulici Janovského v úseku Strossmayerovo náměstí - Pplk. Sochora, Šimáčkova v úseku Bubenská - U Smaltovny. Dále pracujeme na projektech úprav ulic Oveňecká, Františka Křížka a Janovského od Pplk. Sochora,“ doplňuje Horská.

Aby se nový strom ujal, potřebuje totiž nejen vodu, ale také možnost dostat kořeny do širšího okolí a právě těsné sousedství se sítěmi má pro stromy negativní důsledky. „Výsadba stromů se provádí do tzv. výsadbové jámy, která by měla mít nepravidelný tvar, aby kořeny prorostly do stávajícího terénu. Nově se využívá strukturních substrátů a kořenových cest pro spojení prokořenitelných prostorů. V případě havárie některé ze sítí se musí provést výkop v kořenovém prostoru, což může strom trvale poškodit či snížit jeho stabilitu,“ vysvětluje Hana Pollertová ze společnosti Garpen zahradnická, kde má na starosti údržbu soukromých zahrad a veřejné zeleně.

Horko jako výzva

Velkou komplikací je také čím dál tím teplejší počasí a sucho. Zatímco my se během letních veder můžeme osvěžit u několika píttek, mlžitek a opravených pump v ulicích Sedmičky, stromy tiše čekají na závlivku. Platí také, že čím větší strom, tím větší stín a samozřejmě i hlubší kořeny, které dosáhnou na hladinu spodní vody, případně využívají půdní vlhkost. Mladé stromky to tak mají o dost těžší.

Radnice pečuje jen o menší část stromů a zeleně na Sedmičce. Konkrétně jde o stromy na Ortenově nám., v parčíkách u kostelů sv. Antonína a sv. Klimenta, na dětských hřištích či v ulici U Letenské vodárny. Celkem má radnice na starosti 923 stromů, ty ostatní zhruba dva tisíce stromů patří pod Technickou správu komunikací (TSK), o zeleň v parcích, jako je Stromovka, Letenské sady a Štvanice, se pak stará magistrát.

Každopádně během loňského extrémně horkého léta vypomáhala TSK se závlivkou i radnice. Poslední suché léto totiž negativně zasáhlo do zásob spodních vod a zatím to vypadá, že ani letos se situace významně nezlepší. Pokud už náhodou zaprší, voda kvůli vyasfaltovaným chodníkům steče do kanalizace, což je další argument pro předlážďení chodníků, které tak alespoň část vody zadrží. A zadržovat dešťovou vodu se radnice chystá i v rámci plánované rekonstrukce hřiště na Ortenově náměstí, kde vznikne retenční nádrž pro potřeby okolní zeleně.

Stromy totiž potřebují pravidelně zalévat. „Nejlépe velkou dávkou vody, méně často s cílem promáčet půdu v okolí, a tím donutit kořeny k růstu do hloubky a dálky (příjem živin, vzduchu a vody je cca do 30 cm pod povrchem půdy, kde je jemné kořenové vlášení). V době letního sucha je to týdně až 100 litrů na menší strom, větší stromy pojmu klidně dvojnásobek. Vzrostlý strom má obvykle kořeny na hladině spodní vody, která v loňském létě klesla. Proto je potřeba prolít zem, aspoň 1 m³ a dostat vodu co nejniž, ale i do šířky - do okapové zóny stromu, což je zhruba obvod koruny,“ popisuje zahradnice Hana Pollertová.

V parčíku u Sv. Antonína funguje automatická závlaha, kdy se zdejšími stromům dostává závlivky z natažených hadic v brzkých ranních hodinách. Nové stromy také bývají vybaveny plastovou hadicí, která pomáhá odvést vodu hlouběji. „Lidé nám občas volají, ať ty plastové hadice odstraníme, nám to ale pomáhá dostat vodu přímo ke kořenům,“ vysvětluje Daniela Karasová z Odboru péče o veřejný prostor z úřadu Prahy 7. Správcovská firma 7U, která se stará o zeleň v Praze 7, letos pořídila zavlažovací vaky, které závlivku nových stromů zjednodušují a hojně se používají například ve Švédsku. „Vak pojme přibližně 55 litrů vody a k jednomu stromu jich můžeme umístit více, celkově urychlí a zlevní práci údržby. Během několika minut načerpáte do vaku vodu, která pak postupně prokapává až ke kořenům. Máte tak jistotu, že strom skutečně dostal dostatečné množství závlivky,“ dodává Karasová.

Možná vám to taky nedá a budete chtít vadnoucím stromům ve svém okolí pomoci. Hana Pollertová to kvituje. „I když lidé neuzalévají celý strom, ale jen horní vrstvu půdy, zachránějí tak bylinné patro, což zastíní půdu a sníží prohřívání a odpar. Pro závlivku se dá využít i recyklovaná, tzv. šedivá voda - třeba když vytřete podlahu, samozřejmě bez saponátů. Vybrat vanu už chce dost zapálení pro věc, dále se dá zadržovat dešťovka nebo použít kondenzát z klimatizace. Nicméně ani zalévání stromu vodou z kohoutku by nemělo být plýtváním vodou.“

Nejefektivnější klimatizace

Pokud se i letos budou opakovat horké a suché letní měsíce, měli bychom si stromořadí obzvlášť hýčkat. Stromy totiž fungují jako extrémně tiché a navíc velmi levné klimatizace (více viz box). Sami se o tom můžete na vlastní kůži přesvědčit - ve Stromovce či v Letenských sadech je o poznání snesitelnější klima než na rozpálených ulicích. Dostatečně zalité stromy také fungují pro městské klima lépe než kropení ulic. „To, co loni předvádělo město s projíždějícími kropicími vozy, nám zahradníkům moc neimponovalo. Tolik vody na asfalt? Kropení mělo význam, když byly prашné cesty, ale dnes je to přežitek. Kdyby se takhle voda nalila ke stromům, bude se odpařovat postupně a nebudě za pět minut pryč,“ míní Pollertová a dodává, že snahu dostat více stromů do ulic nelze vnímat jinak než pozitivně, nicméně mělo by jít spíš o kvalitu než kvantitu.

Stromy ve městech totiž nemají zrovna na růžích ustláno. Pokud odhlédneme od již zmíněných sítí, mezi které nesmí zapustit kořeny, musí vzdorovat vandalismu, hektolitřům lidské i psí moči, podkuřujícím autům, v zimě se musí vyrovnat se zasolováním chodníků i vozovek. Ne každý druh je proto do města vhodný. Rozhodující je podle odborníků velikost koruny a právě tolerance k výfukovým plynům, zasolení a suchu. „Pro výběr se dnes využívá dlouholetá zkušenost, nové kultivary s menšími korunami, s malými plody, sterilními květy. Je také potřeba myslet na choroby a škůdce, jejichž šíření se dá zamezit například střídáním jednotlivých druhů stromů - co blok, to jiný druh,“ upozorňuje Pollertová. Z ulic měst tak postupně mizejí tradiční lípy, javory nebo jasany, které nahrazují nepůvodní dřeviny jako jerlínky a akáty.

Vzhledem ke ztíženým městským podmínkám se tu strom dožije mnohem nižšího věku než jeho kolega v lese. „V přirozeném prostředí se strom dožívá 100 až 200 let, ve městech můžeme počítat jen s 30 až 40 lety, maximálně 60 lety, a proto je potřeba plánovat častější obnovu,“ zdůrazňuje Pollertová. V celé čtvrti tak probíhá pravidelný dendrologický průzkum. Nemocný strom může být pro své okolí nebezpečný a radnice by coby vlastník stromu nesla za případnou škodu zodpovědnost. I proto musí právě z bezpečnostních důvodů občas přistoupit k pokácení stromu. „Pokácení každého stromu vždy velice pečlivě zvažujeme a k tomuto řešení přistupujeme jen tehdy, když je to opravdu nevyhnutelné,“ ujišťuje radní pro strategické plánování, veřejný prostor a životní prostředí Jiří Knitl.

A na kolik nový strom vlastně přijde? Cena se odvíjí od stavebních úprav, které si výsadba vyžádá, dále záleží na velikosti a druhu stromu. Jeden nový strom a jeho výsadba bez stavebních úprav přijde radnici přibližně na deset tisíc korun. Jeho reálná hodnota je ale mnohem vyšší. „Nejde jen o nákupní cenu. Za vysazením stromu jsou někdy roky práce úředníka či celého týmu. Do ceny by se ale měly započítat i náklady spojené s následnou péčí – fezy, zálivkou, hrabáním listí, kontrolou a odborným ošetřením. Původní cena výpěstku při nákupu 1-5 tisíc korun je pak rázem někde na 100-150 tisících Kč. Pokud dojde k poškození dřeviny, pak by tyto náklady měly být vyčíslitelné a vymahatelné. S připočtením morálních hodnot, ekologického a ekonomického přínosu prostoru se pak dostaneme ke zcela jiným číslům,“ vypočítává Pollertová.

Zelená fasáda

Sečteno, podtrženo – vysázet nové stromy ve městě se slíbí velmi snadno, v realitě je však celá záležitost mnohem složitější. I proto některé městské části řeší výsadbu stromů osazením velkých květináčů. Jak to vnímají experti? „Moc to nefunguje. Květináč vyžaduje enormní péči, v horkém létě by to bylo na zálivku každý den a ani to nezaručí přežití. Ale abych nekvídlala, když nejde sázet do země, tak aspoň do mobilních nádob, jen nelze očekávat, že tam strom vydrží i s dobrou péčí déle než 10 až 15 let. Možná by bylo lepší sem namísto stromů sázet raději vzrostlé keře – muchovníky, svitel latnatý, javor amurský, javor tatarský, babyku,“ doporučuje Pollertová.

A pak je tu ještě jedna možnost, jak dostat více zeleně do našich ulic. V západních zemích se občas můžete setkat se zelenými fasádami, které představují inovativní využití těchto obrovských ploch. Hana Pollertová s nimi má osobní zkušenost. „Když jsme se nastěhovali do domu, interiér se prohříval na 27 °, s popínavkami na pergole a fasádě jsme na 24 °C, v tom už se dá v létě žít.“ Další výhodou je cena rostliny – malou popínavku pořídíte do 200 korun a nároky na výsadbu jsou také nízké. Dům ani fasádu navíc popínavky údajně neohroží. „Pokud je izolace dobře provedená, nepolezou kořeny do stavby, nemají důvod, nic tam nenajdou. Naopak je-li podmáčeno, vodu vytáhnou. A pro obzvlášť bojácné stavbaře existuje fólie proti prorůstání kořenů,“ uzavírá Pollertová. ●

Skvělá klimatizace

Strom s korunou o průměru pět metrů vypaří při dobrém zásobení vodou denně cca 100 litrů vody a tím ve svém okolí také snižuje teplotu. Na výpar 100 litrů vody spotřebuje přibližně 70 kWh (250 MJ) sluneční energie, o něž ochladí své okolí. V průměru je tak schopen chladit deset hodin výkonem 7 kW, a ve srovnání s klimatizačními zařízeními (výkon cca 2 kW) v hotelích je tedy mnohem výkonnější. Navíc je zde ještě jeden podstatný rozdíl. Klimatizace totiž stejným výkonem, jakým v domě chladí, ohřívají své bezprostřední okolí. U stromu se naopak teplo uvolňuje na chladných místech, a to formou kondenzace a tvorby rosy. (Čerpáno z článku Jana Pokorného Co dokáže strom na stránkách obecně prospěšné společnosti Enki o.p.s.)

Jaké druhy stromů najdete na Sedmičce?

V uličních stromořadích převládají akáty (Strossmayerovo náměstí, Komunardů), lípy (Ovencecká, U Průhonu, Na Manínách, Osadní), jерlíny (např. Tusařova, Řezáčovo náměstí), břestovce (Milady Horákové, Jateční), dřezovce (např. U Letenské vodárny, U Průhonu), jasany (v ul. Korunovační, Jana Zajíce, Kostelní), hrušně (v ul. U Uranie), lísky (Dukelských hrdinů a Bubenské nábřeží), javory (např. v ul. Kostelní, Jana Zajíce). Narazit můžete také na jírovce, různé druhy slivoní, katalpy, muchovníky, ambroné a jeřáby.

Milé čtenářky, milí čtenáři, tato stránka je určena jednotlivým stranám v zastupitelstvu, které střídavě stanovují otázku k diskuzi. Možnost odpovědět dostaly všechny strany. Tentokrát se ptá ANO 2011:

Pomáhá Praha 7 dostatečně aktivně lidem bez domova?

ANO 2011

Bezdomovectví prostě bohužel patří k životu metropolí. V celosvětovém srovnání je na tom Praha 7 celkem dobře i v kontextu toho, že bezdomovectví a jevy, které ho provázejí, včetně kriminality, mohou sice ovlivnit obyvatele Prahy 7 v některých oblastech, ale do života města to až tolik nezasahuje. Bohužel některé lokality Prahy 7 patří dlouhodobě mezi „tradiční místa“, kde se bezdomovci zdržují. Jde zejména o bezdomoveckou kolonii pod Hlávkovým mostem, loď Hermes, která je od 1. února 2007 zakotvena na levém břehu Vltavy, středisko Armády spásy v Tusarově ulici a holešovické vlakové nádraží. Problematiku zkoušela řešit různá města a myslím si, že Praha 7 je v tomto ohledu poměrně úspěšná, například se daří podpoře terénní práce a sociálních služeb. Je to viditelné zejména v zimě, kdy se chrání zdraví lidí bez domova. Pro někoho je bezdomovectví styl života. Jiní v tom našli únik z nějaké tragické životní situace

a těm je nutné pomáhat. Mnozí vnímají problematiku bezdomovectví jako situaci, za kterou si každý může sám. Od odsouzení je pak mnohem snazší cesta k postoji nic nevidět, přehlížet. Naštěstí je ale mnoho dalších, kteří jsou ochotni lidem bez domova nějak pomoci nebo je podpořit v jejich činnostech. Lidem bez domova ale mají sloužit především tzv. služby sociální prevence. Pochopitelně musí být chráněna i druhá strana. Proto je nezbytný i opačný pohled, protože bezdomovci z velké části přinášejí do svého okolí rizika, obtěžující chování nepřijatelné pro většinu normálních lidí, nejistotu z možného zdravotního rizika a pro některé občany i opodstatněný strach. Pořádek dodržující lidé mají stejná práva, včetně toho nebýt na veřejnosti ani v MHD obtěžováni. Službami pro bezdomovce a narkomany je nejvíce zatížená Praha 7. Vyplyvá to z analýzy distribuce nízkoprahových služeb, kterou nechal zpracovat magistrát. Domnívám se, že Praze 7 by se velmi ulevilo, kdyby se podařilo v každé městské části vybudovat záchranná sociální centra, kde bude klientům

nabídnuta základní zdravotní péče a potřebná asistence. Je těžké zkombinovat pragmatické řešení při udržování pořádku, a přesto nezasahovat do svobod jednotlivců. Pomoc lidem bez domova je potřebná, ale vždy je spojena s velkou zátěží pro okolí. Mnohdy je to zátěž skutečně extrémní. Problémem při práci s bezdomovci není jejich lenost a alkoholismus, jak se mnozí domnívají. V první řadě je to neznalost prostředí a příčin bezdomovectví, které nejsou zřejmě jen veřejnosti, ale bohužel někdy ani mezi odbornými pracovníky. Dále jsou to předsudky, kdy se k bezdomovcům přistupuje tak, „že nechtějí pracovat a je nutné jen zabezpečit, aby nezmrzli nebo neumřeli hladu“. Což je samozřejmě také prioritou, ale není vhodné donekonečna poskytovat jen jednorázovou pomoc bez další nabídky řešení situace. Především je nutná nabídka asistovaného návratu, bydlení a pracovní příležitosti těm občanům Prahy 7, kteří se omylem ocitli na ulici a nechtějí v takovém způsobu života dále pokračovat. ●

Jan Svoboda, 1. místopředseda ANO 2011, Praha 7

Piráti a Zelení Praha 7

Ve srovnání s ostatními městskými částmi patří Praha 7 určitě k těm neaktivnějším. Funguje zde systém sociálního bydlení, který zahrnuje krizové, azylové i sociální byty, aby se lidé ohrožení ztrátou domova nemuseli ocitnout na ulici, případně měli možnost dostat se zpět pod střechu. Bytů ve správě Prahy 7 je však málo a prevence na úrovni městské části problém rozhodně nevyřeší - počet lidí bez domova dlouhodobě neklesá a bez změny legislativy, především přijetí zákona o sociálním bydlení a další úpravy insolvenčního zákona, bude naopak stále narůstat.

Velmi důležitá je proto snaha integrovat lidi bez domova do společnosti, zvyšovat jejich důvěru v systém a poskytnout jim motivaci něco se svou situací dělat. Zde může každá městská část udělat velký kus práce. Praha 7 poskytuje lidem bez domova a jiným ohroženým skupinám možnost práce v rámci městské firmy 7U, která má mj. na starosti komunální úklid a údržbu zeleně. Podpora sociálního podnikání však může jít ještě dál - od příznivé nastavených podmínek pronájmu městských nebytových prostor projektům se sociálním přesahem až po přímou výzvu (vypsání výběrového řízení) na provoz s určitou funkcí. V Praze 7 třeba dosud chybí podnik podobný Sociálnímu bistru Střecha na Žižkově či Jídelně kuchařek bez domova na Smíchově. Takové sympatické místo (jak jinak než s veganbídou), kde můžete kromě hladu úspěšně zahnat i nedůvěru či případné předsudky, by určitě užila i naše bistry dobře zásobená Sedmička. ●

Jana Jebavá, Zelení Praha 7

ODS

Bezdomovectví je celopražský problém. I rozsah služeb a pomoci nabízených lidem bez domova v Praze 7 má proto smysl hodnotit v kontextu celé metropole. Zajímavé měřítko dává magistrátní analýza s krkolomným názvem Rozpracování principu spravedlivé distribuce nízkoprahových služeb na území hl. m. Prahy. Vznikla v roce 2015 a vyplývá z ní, že v katastru Prahy 7 se v rámci hlavního města nabízí největší kapacita azylových domů a kontaktních a nízkoprahových denních center.

Pomoc lidem bez domova s sebou ale přináší také negativa. Jejich zvýšená koncentrace zejména v okolí denních center zatěžuje občany, kteří zde bydlí. V Praze 7 jde například o lokalitu kolem nízkoprahového centra Armády spásy v Tusarově ulici. Smutné je, že podle zmíněné magistrátní zprávy nese Praha 7 v rámci hlavního města čtvrtinu celkové zátěže. U dalších městských částí je přitom podstatně nižší - 15% v Praze 1, 13% v Praze 5, 12% v Praze 3, 9% v Praze 8, 8% v Praze 2 a 6% v Praze 9. Sečteno a podtrženo, 88% zátěže plynoucí z poskytované péče nese 7 centrálních městských částí, ve kterých žije 35% obyvatel Prahy.

Vyplyvá z toho dvě věci. V rámci hlavního města se Praha 7 nemá za co stydět, naopak pomoc a asistence lidem bez domova

je u nás dostupná víc než dostatečně. Zadrůhé řešení fenoménu bezdomovectví v metropoli nemůže ležet převážně na bedrech jedné, respektive několika městských částí. Magistrát musí motivovat i další pražské části, aby převzaly svůj díl odpovědnosti. Prolomit NIMBY efekt bude velmi obtížné. Pro spravedlivé a funkční rozložení sociální sítě je to ale správný krok. ●

Tomáš Bartovský, předseda klubu zastupitelů ODS

PRAHA 7 SOBĚ

Bezdomovectví vnímám jako jeden z nejpalcivějších problémů našeho města. Podle studie Ministerstva práce a sociálních věcí z roku 2016 žije v Praze asi 9,5 tisíce osob bez domova.

Praha 7 se snaží v rámci svých možností osobám bez domova pomáhat. Například jim umožňujeme pracovat v naší úklidové městské firmě 7U, snažíme se je zaměstnat, a řešit tak jejich nejpalcivější sociální problémy, tedy dluhy a bydlení. Dále se věnujeme prevenci: Praha 7 vybudovala v posledních letech systém dostupného bydlení. Díky obecním bytům jsme schopni zabránit tomu, že by senior nebo maminka s dětmi skončili pod mostem. Součástí systému prevence je i Kontaktní místo pro bydlení. Kontaktní místo nabízí komplexní podporu pro občany, kteří se potýkají s problémem najít si nebo udržet bydlení. Spolupracujeme s Armádou spásy, která provozuje v Praze 7 několik tréninkových bytů pro osoby, jež přišly o bydlení nebo jim ztráta bydlení hrozila. Jsem přesvědčen, že se jedná o velmi prospěšné aktivity, které už pomohly mnoha potřebným začlenit se zpět do společnosti. Zároveň je ale potřeba zdůraznit, že není možné vyřešit problém bezdomovectví na úrovni jedné městské části. To může jenom město, a to jen s významnou podporou státu.

Vzhledem k velkému počtu osob bez domova na území Prahy 7 zajímá mnoho občanů pravděpodobně ještě něco jiného: co udělá Praha 7 pro zmírnění zátěže v místech, kde se pravidelně schází větší počet osob bez domova? Mám hlavně na mysli okolí centra Armády spásy v Tusarově ulici. Víme, že situace zde je dlouhodobě neúnosná, a pracujeme společně s magistrátem na jejím řešení. Minulý měsíc jsme se přímo na místě sešli s radní hl. m. pro sociální oblast Milenou Johnovou (PRAHA SOBĚ), ředitelem sociálního odboru magistrátu Tomášem Klineckým a ředitelkou centra Armády spásy Lenkou Sadilovou. Dohodli jsme se jak na krátkodobých cílech, které mají situaci zlepšit ještě během letošního roku (úprava otevíracích hodin s cílem omezit čekání na ulici, snížení kapacity po zahájení provozu nové lodi pro osoby bez domova během podzimu), tak na vizi pro budoucnost. Ta má spočívat v decentralizaci služeb pro osoby bez domova, tj. vybudování sítě menších zařízení rozptýlených v různých městských částech. Výrazně se tak sníží zátěž pro okolí a pro Prahu 7 to bude znamenat, že Armáda spásy může změnit celkovou koncepci domu v Tusarově ulici. Už by to

nebylo místo, před kterým denně čekají lidé na jídlo a základní služby, ale stabilní domov pro starší a nemocné osoby. V Ostravě takový dům už funguje, ale v Praze podobné zařízení není. Myslím si zároveň, že taková služba by - na rozdíl od současného provozu - neznamenala žádnou znatelnou zátěž pro okolí. Držte nám proto palce, aby se nový přístup k řešení bezdomovectví v hlavním městě podařilo prosadit a uvést do provozu! ●

Jakob Hurrle, radní pro oblast sociální a zdravotní politiky a pro národnostní menšiny

TOP 09 – STAN

Problematiku bezdomovectví je potřeba rozdělit na otázku příčin a prevence vzniku bezdomovectví a dále pak na samotné bezdomovectví a možnosti jeho řešení.

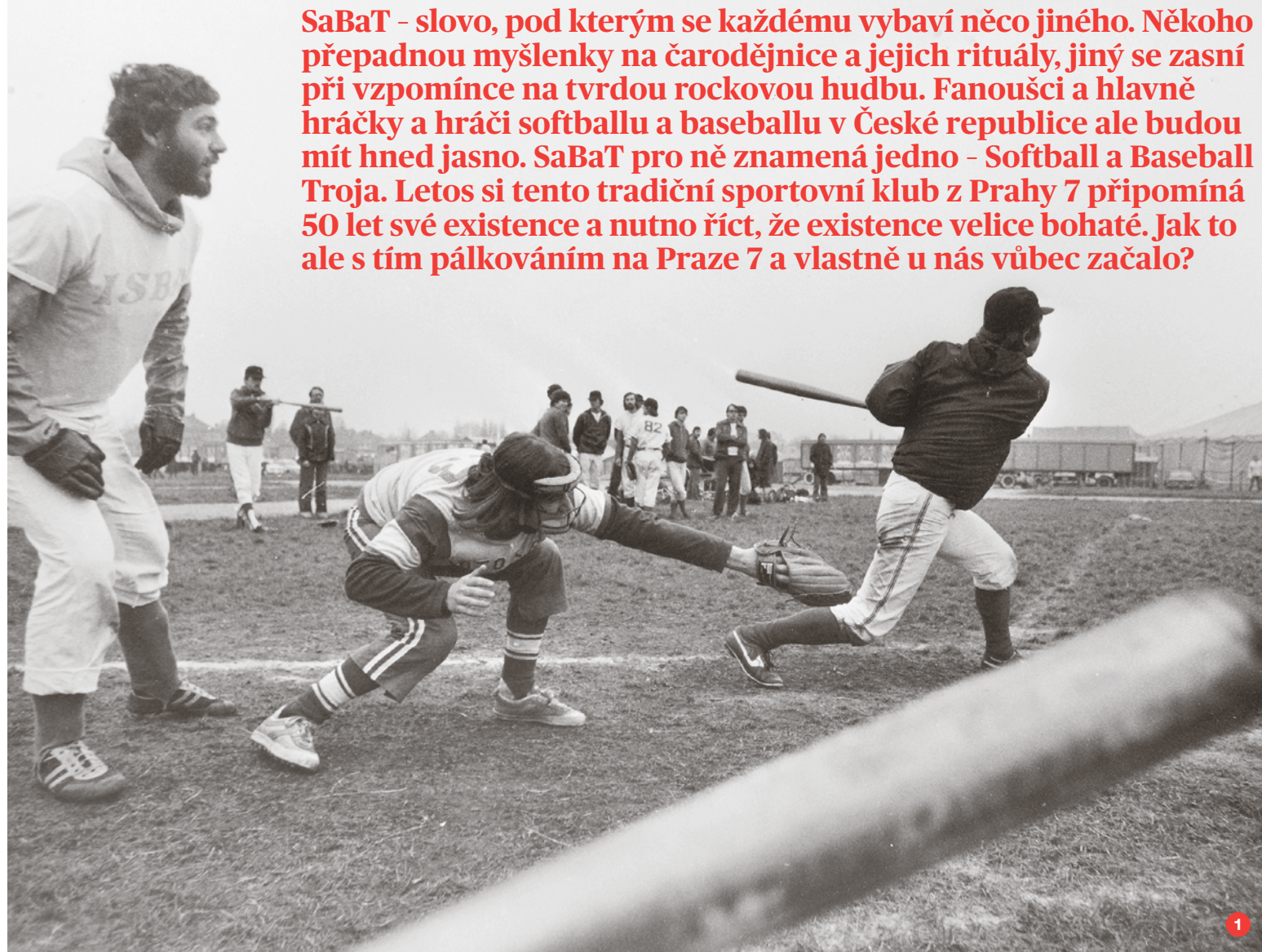
Z hlediska příčin a prevence je možno poskytovat pomoc lidem, kteří se ocitají v nouzi, formou prevence. Příkladem prevence může být vytváření pracovních příležitostí (obvykle pro méně kvalifikované skupiny obyvatel) a vytváření dostatečné kapacity sociálního bydlení. Velmi podstatná je přitom rychlost poskytnuté pomoci, čímž se zvětšuje pravděpodobnost návratu do běžného života.

V oblasti prevence se Praha 7 snaží vytvářet pracovní příležitosti například v úklidových službách prostřednictvím 7U s.r.o., kde dostávají práci desítky lidí, kteří by jinak obtížně sháněli zaměstnání. Praha 7 poskytuje cca 90 bytů dostupného bydlení a asi 10 sociálních bytů v ulici Za Papírnou, nabízí řadu sociálních programů, služby psychologa nebo odborníků na řešení finančních dluhů.

Praha 7 rovněž spolupracuje s neziskovou organizací Armáda spásy v Tusarově ulici, která poskytuje pomoc lidem bez domova tam, kde dostatečně pružné nezafungovala prevence. Toto zařízení vzniklo v době, kdy okolí mělo převážně charakter skladů a dílen, ale v dnešní době se postupně mění v rezidenční čtvrť. Zařízení Armády spásy je poměrně velké a svým způsobem tak zatěžuje své nejbližší okolí, protože jej využívá mnoho lidí i z jiných městských částí. Praha 7 je tak paradoxně více zatížená než ostatní městské části, přestože je v oblasti prevence poměrně aktivní. Bezdomovectví je dle našeho názoru nutno řešit na úrovni hl. m. Prahy a jednotlivé služby více decentralizovat. Pokud se tak nestane, vždy bude některá z městských částí vítězem a jiná poraženým. Nakonec je zajímavé porovnat přístupy k chudobě v Praze v jednotlivých obdobích historie. Kdo má zájem, doporučujeme navštívit Muzeum hl. m. Prahy a výstavu Chudá Praha. ●

Jiří Hejnic, zastupitel

SaBaT - slovo, pod kterým se každému vybaví něco jiného. Někoho přepadnou myšlenky na čarodějnice a jejich rituály, jiný se zasní při vzpomínce na tvrdou rockovou hudbu. Fanoušci a hlavně hráčky a hráči softballu a baseballu v České republice ale budou mít hned jasno. SaBaT pro ně znamená jedno - Softball a Baseball Troja. Letos si tento tradiční sportovní klub z Prahy 7 připomíná 50 let své existence a nutno říct, že existence velice bohaté. Jak to ale s tím pálkováním na Praze 7 a vlastně u nás vůbec začalo?

1

50. NAROZENINY SABATU

Softball a baseball v Troji si svoji padesátiletou historii připomene na Den dětí, tedy 1. června. Na programu budou nejen zápasy, ale také řada doprovodných aktivit pro děti i dospělé. Pokud máte zájem a chuť užít si den s trojskými válečnicemi a válečníky, určitě přijďte. O trojském SaBaTu a jeho aktivitách se můžete dozvědět více na www.sabat.cz.

2

Počátky pálkovacích her, jak se softballu a baseballu v 60. letech minulého století říkalo, jsou spojené s organizací YMCA (Young Men's Christian Association - Křesťanské sdružení mladých lidí). Zatímco volejbal a basketbal se po druhé světové válce rozvíjely takřka raketovým tempem, „playgroundball“ se v tehdejší Československu zprvu usadil v povědomí jen několika nadšenců.

„Na středních a vysokých školách to tu v 60. letech se softballem začali zkoušet tělocvikáři a frekventanti organizace YMCA. Byl to tehdy nový a zajímavý sport, a tak se mu mezi studenty a kantory začalo postupně dařit,“ vzpomíná na začátky Jan Měříčka, viceprezident SaBaTu, který se tomuto sportu věnuje už více než čtyřicet let. Členská základna se původně skládala z vysokoškoláků a výjimečně také mladších hráček a hráčů ze středních škol.

Softball a baseball to měl ve svých začátcích těžké hlavě u Československého svazu tělesné výchovy a sportu (ČSTV). U stranických funkcionářů byly totiž tyto sporty vnímány jako buržoazní. Tehdejší průkopníkům dalo poměrně hodně práce prosadit založení svazu softballu a baseballu a jeho začlenění do oficiálních tělovýchovných a sportovních struktur. Paradoxně v té době hodně pomohla socialistická Kuba, kde baseball byl a stále je nejoblíbenějším sportem a odkud se k nám také relativně brzy začalo dovážet potřebné vybavení, tedy pálky, míče a rukavice. Hráči a trenéři tehdy zkoušeli navázat podobné obchodní vztahy se zaměstnanci americké ambasády, zde ale často naráželi na pracovníky StB, což mělo nepříjemné dohry.

Letenská pláň - ráj pákárských sportů

První oficiální soutěž mužů se datuje do roku 1964, kdy si ji zahrálo třináct týmů. Z ní potom vznikla první a druhá liga mužů a po ní v dalších letech nejvyšší soutěž žen. Dá se říci, že v této době na tom byl lépe softball. Baseball se začal prosazovat až později, přičemž bylo celkem běžné, že hráči dělali oba dva sporty současně.

V následujících letech byly zakládány nové kluby, ale ani nárůst počtu oddílů nepřiměl funkcionáře ČSTV k tomu, aby povolili založení celorepublikové soutěže. Dlouhou dobu se tak hrály jen národní ligy, díky čemuž se softball a baseball v Česku a na Slovensku rozvíjely odděleně. Týmy se tehdy potkávaly jen na neoficiálních turnajích.

Pražské kluby hrály softball většinou na Letenské pláni. Zde byl dostatečný prostor pro více hřišť, takže se tu v jednu dobu potkávala celá řada týmů. Baseballisté měli ve svých začátcích útočiště na strahovském spartakiádním stadionu.

S postupem let se pálkovací sporty začaly přibližovat mladším generacím, což vyústilo v založení řady juniorských, kadetských a žákovských týmů děvčat a kluků. „Členská základna se od 60. let více než zdesetinásobila a dnes jsme na tom tak, že jen v mládežnické kategorii máme 189 týmů s více než třemi tisíci registrovanými hráčky a hráči. V případě baseballu je situace velice podobná,“ vypočítává Jan Měříčka.

Cesta SaBaTu do Troje

Základ softballového týmu mužů vznikl v roce 1969, a to při vysokoškolském oddílu TJ Technika Praha strojní. „Ten to tým se hned zapojil do soutěží pořádaných tehdejší svazem softballu a baseballu. Na softballisty potom v 70. letech navázaly ženy a netrvalo dlouho a obě dvě družstva se dostala až do nejvyšších soutěží,“ přibližuje začátek trojského SaBaTu Jan Měříčka, který v tomto klubu působí jako trenér od roku 1988. Postupně se změnil poměr mezi studenty a absolventy vysokých škol a tehdejší SaBaT se

připojil k jedné z nejstarších pražských tělovýchovných jednot - Slavoj Praha 7.

Nejmladší kapitola historie SaBaTu začíná vznikem samostatného sportovního klubu. Ten byl „znovuzaložen“ na podzim roku 1992, kdy došlo k podstatné změně struktury celého oddílu. Další významnou událostí v historii organizace byl vznik baseballové větve, jejíž základy položili hráči rozpadajícího se klubu KOVO. Druhým milníkem klubu byla jasně daná orientace na mládež. „Postupně jsme založili nejen dorostenecká družstva, ale také oddíly kadetů, žáků a žákyň. Nárůst členské základny si pak vyžádal založení B týmů,“ přibližuje Jan Měříčka.

Za zmínku stojí i místa, kde se dnešní SaBaT vyvíjel. Softballisté a baseballisté z Troje jich za 50 let svého působení vystřídali hned několik. Jako každý pražský oddíl provozující pákárské sporty se i SaBaT v 70. letech usadil na nějaký čas na Letenské pláni. Poté následoval velký spartakiádní stadion na Strahově, na který v 90. letech krátce navázala ZŠ Žernosecká v Praze 8. Od roku 1987 je SaBaT napevno usazen v Troji, nejdříve na louce u Kazanky (plážové hřiště) a dnes u Trojského mostu. „Po povodních v srpnu 2002 to se softballem a baseballem v Troji vypadalo všelijak. Nabízelo se i stěhování do zcela nového útočiště. Chtěl bych poděkovat všem, kteří nám pomohli postavit SaBaT znovu na nohy,“ dodává Jan Měříčka.

Klub se pyšní celou řadou úspěchů. Jak těmi týmovými - softballistky hrají dlouhodobě první i druhou nejvyšší soutěž a baseballisté druhou ligu, v níž pravidelně bojují o postup do první, tak těmi individuálními. Důležitými postavami českého (československého) softballu a baseballu, které patřily (a nebo ještě patří) mezi trojské válečníky, jsou například Kristýna Kalinová, Helena Vavrušová nebo Janové Měříčka a Zákora. Za ty nejmladší uvedme Jitku Horovou, dlouholetou českou softballovou reprezentantku a v současnosti stále aktivní hráčku a trenérku, nebo Daniela Vavrušu aktuálně hájícího barvy prvligové Kotlářky. Daniel Vavruša je nejen českým baseballovým reprezentantem a vítězem české baseballové ligy, ale také jediným Čechem, který podepsal smlouvu s legendárními New York Yankees z nejslavnější baseballové ligy světa - americké Major League Baseball.

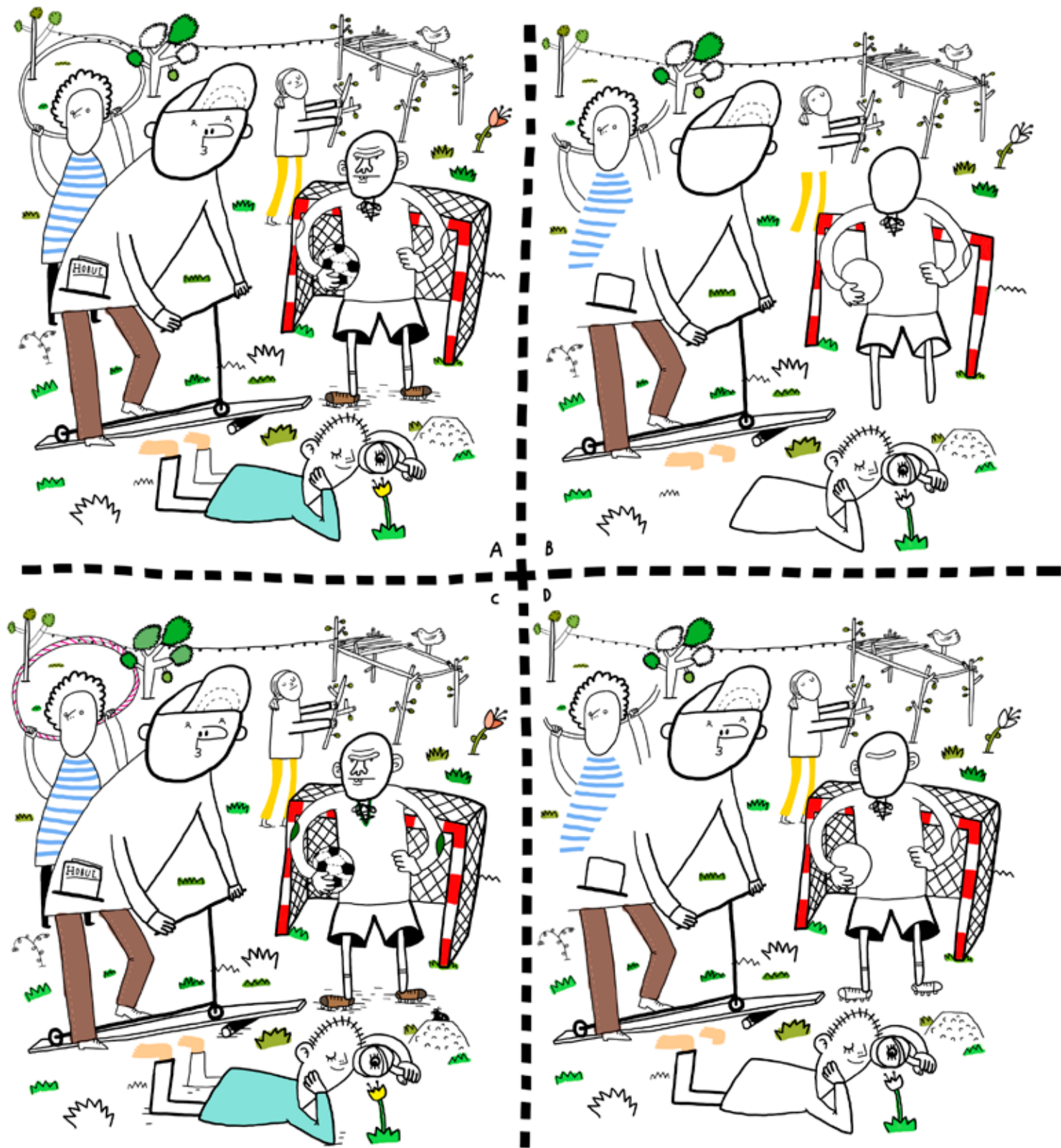
Softball a baseball mají v Česku zkrátka bohatou tradici a na svém kontě řadu významných úspěchů. Například muži jsou úřadujícími mistry Evropy (třikrát po sobě) a letos v červnu se bude v ČR konat softballové mistrovství světa, a to vůbec poprvé na starém kontinentě. ●

- 1 Softball na Letné v pozadí s cirkusem
- 2 Potká se pálka s míčem? (Letenská pláň)
- 3 Soustředění před odpalem

3

Text – Vilém Sládek pracuje ve sdružení CZ.NIC (správce české národní domény .CZ), kde má na starosti komunikaci, akce a vzdělávací centrum Akademie CZ.NIC. Vystudoval Univerzitu Tomáše Bati ve Zlíně, pracoval v médiích nebo komunikačních agenturách. Mimoto se podílel také na organizování řady kulturních a neziskových akcí (literární festival, koncerty). Je velkým fanouškem literatury, běhu a také softballu, který aktivně hrál a jemuž se nyní věnuje jako trenér mládeže. Foto – archiv SaBaTu

Odpověď: B D A C. Královská obora neboli Stromovka, Letenské sady, Švanice.
Ilustrace – David Böhm

Čas, kdy se dá většina dne strávit venku, je tady, hurá! Ven vyrazil i umělec udělat si pár skic. Jeho dílo je vidět ve čtyřech fázích, poznáte, jak kresba postupně vznikala? Můžete mu ty chybějící části klidně dokreslit. Na Sedmičce je hned několik parků, kam můžete vyrazit. Dokážete vyjmenovat tři největší?

Padesát tisíc milovníků knih, kteří na několik dní zaplnili Výstaviště v rámci pravidelného veletrhu Svět knihy, vystřídali vynavači motorů a pod kapotou zkrocených koní v rámci automobilové slavnosti s názvem Legendy.

Nejstarším běžcem Mezinárodního pražského maratonu byl 85letý Jiří Pejpal s příznačným nápisem „Metuzalem 1934“ na tričku.

Známe výsledky Hobulet Cupu 2019 – fotbalové soutěže žáků základních škol. Zlato obdržela ZŠ Tusarova, druhou příčku obsadila FZŠ Umělecká a bronz získala ZŠ Korunovační. Nejlepší střelcem turnaje byl Jiří Broda z FZŠ Umělecká, v bráně se nejlépe osvědčil Ondřej Kopecný ze ZŠ Tusarova. Všem gratulujeme!

Nový Hobulet oslavil 4. narozeniny. Obálky všech čísel spolu s grafickými designéry 20YY Designers jste mohli spatřit na jednodenní výstavě v Berlínském modelu.

Posedět si, poobědvat či jen tak poklábosit na Strossmayerově a Ortenově náměstí můžete i letos díky projektu Pražské židle & stolky.

Na elektrokola už přesedlali i pražští strážníci, kteří v parcích hledají neukázněné pejskaře nebo ztracené děti. „Když jsem šlapal do kopce, tak mě to vysílilo, a pak jsem s dechem nestačil přestupci říci, co porušil. Ale když mám elektrokolo, zbývá mi více energie na řešení přestupku,“ řekl v reportáži Metropolitní televize strážník Václav Král, který již osm let hlídá ve Stromovce.

Potěšit blízké pohlednicí z Prahy 7 už není nemožné – je libo kostel svatého Antonína, metronom, nebo Veletržní palác? Pohlednice jsou k dostání zdarma v informačních centrech.

Nová Trojská lávka získala stavební povolení, stavět se začne v červenci.

Nejvzdálenější a nejtajemnější zákoutí sluneční soustavy odhaluje nový film Voyager, který je od května k vidění v planetáriu ve Stromovce.

Bývalou Tiskárnu na vzduchu – prostor na rozmezí Stromovky a Výstaviště s bohatým kulturním programem – nahradil Gauč ve Stromovce.

Velký vztek a 1,7 promile alkoholu v krvi měl jistý mladík v ulici Pplk. Sochora, který zde ničil zaparkovaná vozidla.

ZŠ Korunovační se zapojila do projektu Ekocentra Konikleč. Žáci zkoumají kvalitu ovzduší, vody a zeleně v okolí školy. Zjišťovali také, kolik aut jim projede pod okny, což nebylo lehké, vzhledem k tomu, že auta v Korunovační většinou stojí.

Na opravenou vodárenskou věž můžete nyní vzhlížet ze zahradních křesílek na její terase, která je ve zkušebním provozu přístupná každý den od 10 do 18 hodin, o víkendech od 14 do 18 hodin je navíc otevřený zdejší bar.

Praha rozhodla, že na akcích, které podporuje, se už nebude prodávat jídlo a nápoje v jednorázových plastech.

Plch africký byl nalezen v restauraci v tržnici. Toto roztomilé zvířátko, které by se možná stalo ingrediencí nějaké exotické pochoutky, se nyní nachází v dolnoměcholupském útulku.

„Vypadá to tu slušný,“ ohodnotil prý Miloš Jakeš nové místo konání prvomájového průvodu komunistů. Julia Fučíka vyměnili za Jiřího z Poděbrad.

Před klub Cross se vrátilo letní kino. Promítá se každou středu a vstup je zdarma.

Psal se před 110 lety (Karlínské listy, 1909)

Mlékařské vozy

V VII. části pražské zachována je ještě památka ze starých patrimoniálních dob pražských, mlékařské vozy. Dávno již ve vnitřní Praze tato nepěkná památka odstraněna, jen ještě v Holešovicích-Bubnech panuje, jako by tu nebylo dosti příhodných krámů pro prodej mléka. Že v těch místech, kde taký „stánek“ jest umístěn, není vzorná čistota, rozumí se samo sebou, že okolní majitelé domů si na tento nešvar stěžovali a proto zdejší Spolek majitelů domů o odstranění nešvaru toho na kompetentních místech už zakročil.

Přes 1300 cheerleaders neboli roztleskávaček z 23 českých klubů poměřilo své síly v hale Královka. Mistrovství ČR bylo zároveň kvalifikační soutěží na ME 2019, které se bude konat v ruském Petrohradu.

Praha je krásná a teď už má i krásné odpadkové koše. Alespoň si to myslí porota designové soutěže Red Dot Design Award. Autory košů jsou Michal Froněk, Jan Němeček a Aleš Kachlík.

Abychom stihli Hobulet vytisknout, musí mít uzávěrku už v polovině měsíce. Proto na této stránce mohou chybět některé zprávy, které by si zveřejnění také zasloužily.

V parku můžete dělat skoro všechno, jen tohle určitě ne!

- rozdělávat otevřené ohně na celém území parku, grilovat mimo určená pikniková místa
- odhazovat a nechávat odpadky mimo odpadkové koše či jinak znečišťovat park
- využívat jako záchod jiná než určená místa
- vstupovat do záhonů a na jiná označená místa
- nechávat mimo určená místa volně pobíhat psy a dovolovat jim honit volně žijící živočichy
- nechávat na místě výkaly po svém psovi
- poškozovat schodiště, zábradlí, lavičky, informační tabule a další vybavení parku
- poškozovat stromy, keře, květiny či trávníky v parku
- plašit a odchyťávat volně žijící živočichy
- nerespektovat pokyny zaměstnanců správy parku a znemožňovat pohyb jejich vozidel

Vítání občánek

Slavnostní přivítání vašich dětí se uskuteční 12. a 19. září od 14, 14.30 a 15 hodin. Pokud máte o účast zájem, kontaktujte prosím Kristýnu Philippovou, tel.: 220 144 014, email: philippovak@praha7.cz.

Informace ke spolkům

Jste členem spolku (občanského sdružení), jeho orgánu nebo je ve vašem okolí fungující spolek? Spolkům stanovil občanský zákoník od roku 2014 určité povinnosti, které je třeba splnit. Více informací naleznete na webu radnice v sekci Potřebuji zařídit – Spolky a sdružení.

Staráte se o partnera, rodiče, souseda?

Lidé, kteří pečují o své blízké, mohou v Praze 7 přijít do poradny pro pečující nebo poradny ergoterapie, vypůjčit si pár nezákladnějších kompenzačních pomůcek nebo si na webu Prahy 7 www.praha7.cz/pecujici stáhnout praktického průvodce častými situacemi i s kontakty na organizace, které jim mohou poskytovanými službami pomoci. Od března tohoto roku se pečující také mohou setkávat každou poslední středu v měsíci v rámci svépomocné skupiny, kterou organizuje MČ Praha 7 ve spolupráci s Diakonií ČCE. Chcete být informováni o nově zřizovaných službách pro pečující, vzdělávacích kurzech nebo máte námět na zlepšení či doplnění služeb? Zaregistrujte se do naší databáze pečujících na adrese www.praha7.cz/pecujici nebo pište na email: sormovam@praha7.cz či volejte na tel.: 777 482 466.

Svépomocná skupina: každou poslední středu v měsíci 17.30–19.30 v prostorách denního stacionáře Pečovatelského centra P7, Tusarova 42

Poradna pro pečující: středy 9–11 hodin, Infocentrum MČ Praha 7, Milady Horákové 2

Fond kompenzačních pomůcek: úterky 10–12 hodin, Infocentrum MČ Praha 7, Milady Horákové 2, kontakt: M. Šormová, tel.: 777 482 466

Poradna ergoterapie: čtvrtky 14–16 hodin, Infocentrum MČ Praha 7, Milady Horákové 2

Centrum pro zrakově postižené

Poradenské centrum Okamžik nabízí podporu a poradenství lidem, kteří se vyrovnávají se ztrátou zraku či bojují se zrakovým postižením. Odborníci pomohou s orientací v dávkách sociálního systému, zprostředkují informace týkající se výběru vhodného zaměstnání, kompenzačních pomůcek a možností jejich úhrady. Pořádají také skupinová setkání a odborné besedy. Služby jsou zdarma. Poradenské centrum naleznete v ulici Na Strži 40, Praha 4, tel.: 233 371 277, 774 209 055, email: poradna@okamzik.cz.

Nové centrum paliativní péče

Cesta domů, poskytovatel mobilní specializované paliativní péče, v červnu otevře nové centrum v pražské Michli. Novou službou zde bude ambulance paliativní a podpůrné péče pro nevyléčitelně nemocné pacienty. Rozšířena bude také nabídka specializovaného poradenství pro veřejnost – poradenství v oblasti komplikovaného zármútku a perinatální poradenství a přibude i nová terapeutická místnost pro podpůrný tým. Stavba centra včetně jeho vybavení byly financovány z pozůstalosti po paní Heleně Kočvarové. Na její památku byla pojmenována ulice, ve které se nové paliativní centrum nachází. Nejblíží zastávka MHD je Michelská. www.cestadomu.cz

Architektonické projekty online

Zajímá vás budoucí podoba metropole? Nová webová aplikace Institutu plánování a rozvoje s názvem Praha zítra? přináší informace o plánovaných stavebních projektech v Praze. V současné době zde najdete 184 projektů v různých fázích vývoje – od idejí přes stavební záměry až po ty nedávno realizované. Jde o nové budovy, mosty, veřejná prostranství, ale třeba i celé čtvrti. Všechny projekty byly součástí tří výstav Praha zítra? v Centru architektury a městského plánování (CAMP). Pokud jste si je nestihli prohlédnout v CAMPu, máte možnost prostudovat si je online. www.prahazitra.camp

Babička ze sousedství

Jste aktivní senior, hledáte smysluplné využití volného času nebo vidíte svá vnoučata jen zřídka a rádi byste byli užiteční? Připomínáme, že o sobě můžete dát vědět na nástěnkách projektu Babička ze sousedství. Nástěnky naleznete ve všech Informačních centrech Prahy 7 a ve 2. patře radnice u kanceláře č. 276. Konkrétní podmínky spolupráce rodin a seniorů jsou zcela na domluvě zúčastněných stran a projekt je samozřejmě otevřený i všem dědečkům.

Přání jubilantům

Je mezi vašimi přáteli či členy rodiny někdo v očekávání vzácného životního jubilea nebo čeká přímo vás? Oslavence či oslavenkyni se 70, 75, 80, 85, 90 či více svíčkami na narozeninovém dortu milerádi navštívíme a poblahopřejeme osobně. V případě zájmu kontaktujte prosím K. Philippovou, tel.: 220 144 014, email: philippovak@praha7.cz.

Velkoobjemové kontejnery	vždy 16–20 hodin
Letohradská × U Letenského sadu	3. 6. / 1. 7. 2019
Šimáčkova proti domu č. 8	3. 6. / 5. 8. 2019
Čechova × Nad Královskou oborou	4. 6. / 1. 7. 2019
Osadní × Dělnická	4. 6. / 29. 7. 2019
U Vody × Jankovcova	10. 6. / 12. 8. 2019
Za Papírnou	10. 6. / 23. 7. 2019
U Průhonu × Na Manínách	11. 6. / 23. 7. 2019
U Studánky 22 × Malířská	11. 6. / 12. 8. 2019
Jana Zajíce × U Sparty	17. 6. / 19. 8. 2019
Ortenovo nám. × U Pergamenky 7	17. 6. / 19. 8. 2019
Tusarova 5	18. 6. / 16. 7. 2019
U Městských domů × Poupětova	18. 6. / 16. 7. 2019
Pplk. Sochora proti domu č. 14	24. 6. / 29. 7. 2019
Tusarova 52	24. 6. / 5. 8. 2019

Do velkoobjemového kontejneru patří: starý nábytek, koberce a linolea, zrcadla, umyvadla, vany a WC mísy, staré sportovní náčiní, autosklo a kovové předměty.

Do velkoobjemového kontejneru nepatří: živnostenský odpad, nebezpečný odpad (autobaterie, zářivky, barvy, rozpouštědla, motorové oleje a obaly od nich), bioodpad, stavební odpad, pneumatiky, elektrospotřebiče, televizory a PC monitory, počítače, lednice, mrazáky a sporáky.

Odpad je možné odevzdat i ve sběrných dvorech a ve stabilních sběrnách nebezpečných odpadů. Sběrný dvůr hl. m. Prahy, Voctářova (pod Libeňským mostem), Praha 8, tel.: 731 909 653, provozní doba: Po–Pá 8.30–17 hodin, v letním období do 18 hodin, So 8.30–15 hodin. Zde přijímají všechny druhy odpadů.

Dovolujeme si upozornit, že velkoobjemový kontejner nemůže být přistaven, pokud jsou na jeho stanovišti předčasně odloženy například objemné kusy nábytku a jiný nepořádek. Je vždy nutné vynášet a odkládat věci k odvozu až v době, kdy je kontejner zaparkován na svém místě. Velkoobjemové kontejnery jsou přistavovány vždy od 16 do 20 hodin. Pokud v tomto čase dojde k naplnění nádoby, je přistaven nový prázdný kontejner.

Hobulet 6/2019

Hobulet – periodický tisk územního samosprávného celku
Vydává Úřad městské části Praha 7, nábr. Kpt. Jaroše 1000, IČ: 00063754
Evidenční číslo MK ČR: E 12070, vychází 11 × ročně

Šéfredaktorka Ing. Klára Janicki, hobulet@praha7.cz, 220 144 142.
Inzerce Petra López, lopezp@praha7.cz, 220 144 185.
Redakce Natalie Kolláriková, kollarikovan@praha7.cz, 220 144 253. Uzávěrka vždy 1. dne v měsíci, nevyžádané rukopisy se nevracejí, za věcnou správnost odpovídají autoři a inzerenti. Zasláním příspěvku nevzniká nárok na jeho otištění.
Redakční rada Mgr. Tomáš Bartovský, PhDr. Richard Biegel. Ph.D., Mgr. Hana Holubkovová, Ing. Klára Janicki, Jana Jebavá, Iveta Lysoňková, Jan Svoboda, Bc. Sylva Svobodová, Ing. Jiří Štěpán, Martin Tománek, Bc. Lukáš Tůma
Grafická úprava a sazba Petr Bosák, Robert Jansa, Adam Macháček (20YY Designers) **Ilustrace na obálce** Martin Lacko
Tisk Mafra, a. s. **Distribuce** Česká pošta, s. p. **Náklad** 30 000 výtisků
Hobulet 6/2019, vydán 27. 5. 2019 v Praze 7.

Stránka pro cizince je realizována v rámci projektu MČ Praha 7 Podpora integrace cizinců na území MČ Praha 7 v roce 2019, který finančně podporuje Ministerstvo vnitra ČR.

inzerce

POHŘEBNÍ ÚSTAV HL. M. PRAHY
Příspěvková organizace hl. m. Prahy

Poskytujeme kompletní služby v pohřebnictví na těchto adresách:

P - 8, Pobřežní 72, tel. č.: 222 861 120

P - 6, Národní Obrany 39, tel. č.: 233 340 227

P - 1, Staroměstské nám. 17, tel. č.: 224 826 455

www.pohrustav.cz

TÓNOVÁNÍ
ZDARMA
Essence

od 1.6. do 30.6.2019

Restaurace Na Manince / Jateční 540/4
12. 6. 2019, 17:30

AŽ JE VÁŠ HLAS SLYŠET!

Chcete upozornit na problém ve svém okolí? Nevíte, na koho se obrátit? Přijďte nám to říct! Zastupitelé ODS jsou tu pro vás každou druhou středu v měsíci. Společně řešení najdeme.

 @odsp7 602 508 328

POTŘEBUJETE ZAJISTIT PRAVIDELNOU NEBO PŘÍLEŽITOSTNOU PÉČI O VÁŠ DOMOV?

Naše hospodyně se starají o běžný i hloubkový úklid a další činnosti spojené s každodenním chodem domácnosti, jako jsou:

- Běžný i hloubkový úklid
- Praní, žehlení
- Přípravu jídla
- Drobné nákupy, pochůzky
- Doprovod dětí
- Pomoc při péči o domácí mazlíčky

tel. 775 976 383
www.celestapraha.cz

BYTOVÉ DOMY
– Investice & Poradenství –

Řešení pro Váš dům i spoluvlastnický podíl

Tel: 603 247 875 www.bytovedomy.cz

XBARVY
Jateční 23, Praha 7
Archeologická 3, Praha 13
www.xbarvy.cz

nově otevřená prodejna

Generali je tu pro lidi. A já také.

Ing. Irena Jeřichová
Váš osobní poradce

Tel.: 603 195 104
Ovenecká 4, Praha 7 - Letná

Provozovna zástupce Generali Distribuce a.s., člena Skupiny Generali.

SE STAROSTOU U STOLU

13. 6. 2019, 18:00
Hells Bells - Letohradská 50

Srdečně vás zveme na setkání se starostou **Janem Čížinským** a radní pro oblast vzdělávání, školství a MA 21 v oblasti udržitelného rozvoje **Hanou Šiškovou**.

PRAHA 7

PRAHA7.CZ

ZVEME VÁS DO NOVĚ OTEVŘENÉ PROSEKÁRNY!

NA VÝBĚR Z VÍCE JAK 200 DRUHŮ
ŠUMIVÝCH VÍN ZE SEVERU ITÁLIE

ŘÍZENÉ DEGUSTACE, BENÁTSKÁ KÁVA,
ITALSKÉ DELIKATESY

JIREČKOVA 1012/9, PRAHA 7 - LETNÁ

REZERVACE NA ČÍSLE 722 905 291
NEBO E-MAILU LETNA@PROSEKARNA.CZ

WWW.PROSEKARNA.CZ

 Pražská teplotárenská

Už teď se chystáme na další sezónu

550 kilometrů naší sítě dodává teplo 230 tisícům domácností, desítkám škol, nemocnic, úřadů, administrativních budov a průmyslových objektů po celé metropoli. Abychom vám mohli po celý rok zajistit maximální pohodu a pohodlí, teplovodní síť kontrolujeme pravidelně v letních měsících. Předjídeme tak nepříjemným poruchám v zimním období, které si bez vyhřátého domova a teplé koupele neumíme představit. Je to jako s dovolenou, během níž si dopřáváte zaslouženou regeneraci, nebo jako s péčí, kterou věnujete svému autu, střeše domu a vůbec všemu, na čem vám záleží. Jedině díky ní získáte klid a jistotu.

Předběžné termíny odstávek tepelné energie v roce 2019

lokality	termíny od – do
část ulice Na Manínách	3. 6.
část ulice U Průhonu	11. 6. – 12. 6.
Holešovice s výjimkou uvedených oblastí	bez omezení

Pozor, jedná se pouze o základní přehled. O přesných termínech včas informujeme konkrétní smluvní odběratele (SVJ, BD atp.).

Celý rok s Vámi

Těšíme se na vás na www.ptas.cz
www.facebook.com/prazskateplarenska/

Rodinný den

Hlavní město Praha a městská část Praha 7 vás zvou
v neděli **2. 6. 2019 od 13.00 do 19.00 hodin**
na Výstaviště Praha Holešovice

Přijďte, bavte se, užijte si s dětmi den plný zážitků!

14.30 hod. dětská kapela Docela

18.00 hod. kapela JELEN

praha.eu
praha7.cz
vystavistepraha.eu

Hlavní partneři:

RENAULT

**Pražská
teplotárenská**

Partneři:

**ČESKÉ
PŘÍSTAVY, a.s.**

Mediální partneři:

SVĚT ŽENY

Organizátoři:

**PRAHA
7**

**VÝSTAVIŠTĚ
PRAHA**

**PRA
HA
7**